

بازرسی شد
۳۶ - ۱۶

بازدید شد
۱۳۸۲

۲۷۲۵-فی

کتابخانه مجلس شورای ملی	
کتاب: برهان القفا	شماره ثبت کتاب
مؤلف	۲۷۸۵۵
موضوع	۱۰۵۰۸
شماره قفسه: ۶۱۶۶	

غنی و فهرست شده

۶۱۶۶

۴
۲۷۸۵۵

۴
۲۷۸۵۵

۲۸۷۱

عق. فهرست
۶۶

۲ هند و فارس گویند که اختلاف مسئله براندازم اختلافی است که سوال سال باشد و هر وقت که باشد زیرا
 که سوال کنند سالک را اینهاست و فلک و سایر چیزین یافتیم ولیکن قول منسوب تر است و الله اعلم
ملاحظه فرمایید و آنکه مسئله در این ساعت اختلاف کرده اند اندک بقیه و کالت
 مسئله طالع و کوبی بقا مسئله نگاه باشد که کتاب یکدیگر و در وقت مسئله و زنی بود و حرف
 نمی آید و دست یک دور اند و فلک و الیس صری گوید که بقا مسئله نگاه بود که یک دور کرد
 دلیل مسئله یعنی سوال طالع که اند و در حق حکم گفته شد و بعد از این وقت و از کوبیدن بقا
 و مسئله نگاه بود که مسئله و یک یک دور و در حق که خیر و یک دور از ان و مفیدین گویند بقا
 مسئله نگاه بود که هر چهار و فلک را یکبار در و طالع و از طرفی نام کنند و قول که باران
 اعنا و کردیم و بوی کار کنم است که بقا مسئله نگاه باشد که طبع سال و روان شود تمام
 شدن یا بی می باشد مسئله از ربع باشد یا برانداز کار یا در این شدن ان چیزی سوال
 از حال می باشد یعنی کاندان کار قییم بقا مسئله نگاه باشد ان مسئله که ان کار و در این شعر
ملاحظه فرمایید و مسئله در مسئله نگاه که خط اند مسئله از چهار روی اند اول آن که قیاس کردن است
 مسئله باشد که ان که کتب یا خطی است طالع و ربع و مانند وی و در زمان مسئله که نیست
 است و دست توانی کرد و بطور و در دی باشد برهان میان مسئله که یا سوالی بقعت و
 احتاج باشد و می باشد سوال بوقت نیم و بقا مسئله بوقت زوال و ندانند که کتاب طالع است
 یا فی هر چند اند و در قدر و در از ارتفاع طالع اند این وقت بسیار خط اند اندک طالع
 از مضحک و در حیا و قیاس دست عنوان کرد چهارم که در حق حدان و نشان برادر باشند
 و قیاس و در کالت چنانکه وقت تواند کرد و قیاس دست تواند کرد و بین تولید طاعت
 انکه خط اند و هر مسئله از این چهار علت بیرون باشد و سواب ای **ملاحظه فرمایید** که باید کرد

بدان

بدانکه در بهترین کارها مسئله ان باشد که خداوند مسئله که نیست وقت و در وقت که یک دور
 و یک مسئله که در مسئله باشد و از هر طالع و کواکب نور که بقا مسئله و نیست سالک بر حسین اید و بطور
 که از این مسئله وقت باشد روزی است نامی یا در شامی وقت کوب اندایام پیری شدن باشد و آنچه که
 از این است مسئله است قیاسی یکدیگر و فلک است و چهار ساعت که طالع و در وقت و در وقت و در وقت
 که نایز فلک اند و خیر باید درست باشد و هر چه که از این باشد و هر یک که نایز است و در مسئله که
 خطا اند و حکم درست نیاید بلکه کاری باشد افتاده و سخت هاید و باقی نرود یا مع نرود که هر
 سوار باید بدان شغول بر مانده باید و سوال کنند آن آمدن و سوال وی باشد ان تاثیر
 فلک چون در طالع او نکر و حکم کفی سواب ای و حد که ان که باید و سوال کنند بقعت
 یا با حقان که سواب نیاید و طبع طالعی بجان و بجا باشد که تا کاندیش کرده باشد و هر چه
 و هم و خطا باید باشد و در بجا باشد که در دست نیاید مسئله چنانکه خیر و ربع کرده باشد و تو
 حکم کفی و باز گوید که از ربع نیم حکم کن که در خیر نکرده باشد انکه حکم کفی خطا ایست که خیر
 از حال احوال خوش کرده باشد انکه هر چه حکم کفی سواب ای و یک مسئله که بر مقدار هست باید بر
 اید آنچه در هست باید بجهان بیرون و ان که خیر و خیر بر خیر ان باشد که مردم می کنند بر این
 هست وی باشد و هم و خطا خوش بر این معنی که باشد است که کوبید که چون وی ان معنی
 به هم سوال کنند این را خیر و طالع کوبید خیر و خیر و این معنی که در است ای طالع
 بنوعی چنان باید که تا بقیت دست کفی و در طالع بیرون آری و بقا مسئله یک نکر یا تا
 انکه نام شام بهم دارد و یک نام بر طالع است ان شاء و این بدلیل است و طالع باورن و حکام
 دست ایستاقا اند **فصل در معرفت سبب و دلیل سالک و دلیل سوال** طالع بهر طاعت و در دست کن
 اگر خداوند طالع در طالع نبی طالع ناله و بی و ولایت و اگر خداوند طالع از طالع ساقط بود و

بدانکه در بهترین کارها مسئله ان باشد که خداوند مسئله که نیست وقت و در وقت که یک دور
 و یک مسئله که در مسئله باشد و از هر طالع و کواکب نور که بقا مسئله و نیست سالک بر حسین اید و بطور
 که از این مسئله وقت باشد روزی است نامی یا در شامی وقت کوب اندایام پیری شدن باشد و آنچه که
 از این است مسئله است قیاسی یکدیگر و فلک است و چهار ساعت که طالع و در وقت و در وقت و در وقت
 که نایز فلک اند و خیر باید درست باشد و هر چه که از این باشد و هر یک که نایز است و در مسئله که
 خطا اند و حکم درست نیاید بلکه کاری باشد افتاده و سخت هاید و باقی نرود یا مع نرود که هر
 سوار باید بدان شغول بر مانده باید و سوال کنند آن آمدن و سوال وی باشد ان تاثیر
 فلک چون در طالع او نکر و حکم کفی سواب ای و حد که ان که باید و سوال کنند بقعت
 یا با حقان که سواب نیاید و طبع طالعی بجان و بجا باشد که تا کاندیش کرده باشد و هر چه
 و هم و خطا باید باشد و در بجا باشد که در دست نیاید مسئله چنانکه خیر و ربع کرده باشد و تو
 حکم کفی و باز گوید که از ربع نیم حکم کن که در خیر نکرده باشد انکه حکم کفی خطا ایست که خیر
 از حال احوال خوش کرده باشد انکه هر چه حکم کفی سواب ای و یک مسئله که بر مقدار هست باید بر
 اید آنچه در هست باید بجهان بیرون و ان که خیر و خیر بر خیر ان باشد که مردم می کنند بر این
 هست وی باشد و هم و خطا خوش بر این معنی که باشد است که کوبید که چون وی ان معنی
 به هم سوال کنند این را خیر و طالع کوبید خیر و خیر و این معنی که در است ای طالع
 بنوعی چنان باید که تا بقیت دست کفی و در طالع بیرون آری و بقا مسئله یک نکر یا تا
 انکه نام شام بهم دارد و یک نام بر طالع است ان شاء و این بدلیل است و طالع باورن و حکام
 دست ایستاقا اند **فصل در معرفت سبب و دلیل سالک و دلیل سوال** طالع بهر طاعت و در دست کن
 اگر خداوند طالع در طالع نبی طالع ناله و بی و ولایت و اگر خداوند طالع از طالع ساقط بود و

وک ویا اندیدی بود یا نظر کنی می خدای ندان برج یا خدای ندان حد حکم کن بر
 بریز و یک حال فی و یک انداز یک ویدی و نگاه دار جایگاه بخان و در بجای وقت تقو و علامه
 که اینجا یکاه و یک خیر باشد اندام و حاجت ها اگر این دلیل طالع انباشت بود و هم چنین مواضع
 اندام تقو باها دلیل سعادت بود و چون دلیل انباشت یا انباشت شد و حکم کن خدای اندام
 دلیل که کدام جایگاه است از طالع و حال وی اندام ذات خورشید طبع برج خورشید حکم کن بر
 و یک خیر و شر اخبر واجب کند چون دلیل و استی یک که یک است و یک مثل میشود و آنکه
 سرف و غیره سائل انباشت شد **برج اول و دوم و سیم و چهارم و پنجم و ششم و هفتم و هشتم و نهم و دهم** و اما اندام و این جزای
 حیله است که بصورتی است و بقرابت سائل سائل نگاه کنی که کدام کوکب و یک نام برج
 تراست حکم سائل بر آن کوکب و آن برج کن و دلیل یا دکن ان اتصال و انقضای و این دلیل که
 یاد کردیم اندام سیم خط میقتد و هیچ گونه غافل باش از کوکبی که اندام طالع بود و آن در طالع
 ساقط نبود که سیم طالع از وی بود و در پودن او و در خیر این محصل است که سیم خیر بدانی که
 اندام کدام برج است و آن برج در خدایند ساعت لحظه باشد اگر چه بود و این هم و پیاری و
 حبس و مانع اندان برسد و اگر بهال بود از زبانی و غمی برسد و اگر شرف بود شادی بود و جاه
 و منزلت و بولوت و اگر هیچ بود طبعی و است بامیدی و بیاسیدی و بزدلی و اما بقول هم البیضا
 یک که هم السعاده یکا افتاده است سیم انباشت بود و اگر سیم جزای از آن برج بود و نگاه و سیم را
 حد هم السعاده یا از صاحب برج السعاده ^{الحد هم السعاده} و یک از آن و صاحب طالع یا از دیکان یا از
 اشاعه سیم یا از سیم طالع سیم بر وزن الی و صاحب طالع یا صاحب ساعت قرار شد و مثله
 پس از استقبال بود و چه ماه و این مثل استقبال اتصال بود و یا عدد از تقاضای و این طالع
 از پنج و از نعلت و مقابل که نزدیک باشد ان احوال که شده باشد و سیم و آن اتصال که پس

در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب

ان استقبال باشد سیم انباشت شد که هم اندام سیم اندان اتصال و یک و این انباشت
 که نگاه کنی بطور و کوکب که یک که ناظر اند میان این دو کوکب چه کوکب باشد سیم را
 کوکب است و از خانه وی **برج و یک** سیم و دلیل انباشت سیم نظر نیست که چه برده و
 بسیار از بوده است که هیچگونه خلاف یا بد نیکی صاحب ساعت اندام کدام برج است و آن
 خدای ندان برج یک یا صاحب ساعت و در چه طالع بر قرار می شود کن و سیم کان از طالع
 بیکن و یکا کافنی بر هم انباشت بود سیم از برج و صاحب برج بود و اگر خداوند ساعت بطور
 آمد بود و ساعت است سیم یکا و درست آید **برج و یک** دلیل انباشت سیم یکا و در چه جزای
 حدنا و در چه طالع بر وی از وی و از طالع بیکن هر یکا بر سیم سیم از آن برج
 بود و ان خدایند سیم ^{و یا اقا} سیم دلیل سیم است که یاد کردیم از این دو دلیل از حد و رب
 ساعات کنونی یاد کنیم و این سیم و یکا که کف جاف ماه ان انباشت باز کرد و از وقت که از وی
 سائل باشد ان اتصال و طالع پودن او که ماه انباشت سیم سیم باشد خدایند طالع و نگاه کن
 که یک است اندام سائل سیم انباشت و صاحب ساعت ان طالع و سیم ان طالع و سیم ان طالع هر
 کدام را این دلیلها قوی تر است سیم ان از وی است زیرا که در م راه راوی که اندام سیم دلیل
 اندام و انباشت و این سیم است در م و از بر که هلال و انباشت دلیل انباشت و در یک دور دلیل
 دلیل سیم را سیم سیم سیم است یکا از و صاحب اندام طالع یا سیم از اول حد بیکن هر یکا برسد
 سیم بر طبع و نگاه کن برج با عدد صاحبان **برج و یک** دلیل سیم است که و الی سیم کوکب
 که در جات طالع اندام عدد ساعات سیم سیم کن ای که برسد از و چه انباشت بیکن بر و و
 شب از و چه ماه هر یکا برسد سیم سیم ان برج و صاحب سیم **برج و یک** دلیل انباشت
 و یک بود سائل از چیزی برسد که طلب کند یا اسید دار و یا بدست خواهد آورد و او ساقط

[illegible]

کے اندر

[illegible]

۱۲ باشد ازین بدین آید بود و بیک دین پای ندارد و اگر هم الفی اندطالع بود به سعدی بپوش
ایندادند طالع باوی باشد یا کلبی سعدی که سالی قوی باشد اند چه اندیشد و اگر بپوش
پوشد باشد حکمت وی می شود چنانچه و اگر هم الفی اند نام باشد و خدایند نام بدی و جز نام
باشد و خدایند طالع بیک یا بدین نظر باشد دلیل کند که سالی از حد در دور و یا نام
وی باشد خاصه که شتر را در روی شهادت بود و هم چنین بود اگر خدایند نام اندطالع بود
سعد بود اندطالع و مذهب است و جلالت بود و خانه او جایگاه یک مردان و مردان باشد و اگر
باشد خدایند جایگاه و زمان بود و هم چنین اندطالع اند نام بود هم این تاسیاس حکم کن
و اگر دلیل اند یا زود هم بود و دست روی بود و خدایند باعت و اگر در نیم بود مزاج کند و شاد
بلج باشد و اگر در نیم بود خدایند و الیزند بود و اگر در نیم بود تاء کند سال بود و اگر
در چهارم بود دین بلج و اما دانی کردن دوست دارد و اگر خدایند بقایه باشد انجای خدایند
یا اندطالع السبب رسدش بدی و معونی و اگر در ششم باشد و خدایند بلج بود و پیمانک بود و
داران با جوان پوشد بود و اگر در هفتم بود نام زمان و خدایند بود یا بازان و خدایند و اگر
خمس بقایه بود و دران خدایند ششم بود و خدایند خدایند نیمه پیمانی و در اند او و او را اند
خصوصیت رسدش و اگر در هفتم بود خدایند و در ده روی بود و یا در خدایند بود و در ده مان
پیوست دارد و اگر در هم بود خدایند هفت باشد و پشه دارد و یا سلطان و اگر در دوازدهم بود
دشمن روی باشد بدی و در اندیشد به ششها و خدایند و اگر در شش روی و اگر در شش پیوسته
بود یا هم السواد و خدایند شتر بود و باوی باشد اگر خدایند خدایند هفتم بود یا خدایند هفتم
سالی کند و بدی و خدایند یا کلبی و یک یا یک باشد و اگر خدایند یک در ده سال بود اند بلج
و در حدی این سالی کلبی ابر بر دارد کند یا خود بر سر دارد و اگر در ده سال باشد و این ششها

که نهم

نموده شد قوی تر نگاه بود که این دلیلها اندطالع و او به خاصه و در اول و نالک کن و یا در
اینکه سیرت سائل اگر دلیل که کلبی باشد سعدی اندطالع و سعدی بود اندطالع و
خوشی و لیکن که این سالی الهی و رحیم دل بود و خدایند و خدایند نگاه باشد که اند بلج ثابت
بود و اگر خدایند طالع باشد نگاه از حادث وی با انداز قوت خدایند و اگر خدایند طالع باشد
و یک خدایند خدایند زیادت باشد و اگر دلیل خدایند سالی اندطالع ششم و بدی و خدایند بلج
و خدایند خدایند خدایند باشد و اگر خدایند بوی نالک باشد نگاه از خدایند وی و اگر خدایند
نظر بود زیادت کند و خدایند و بدی و یا نگاه باشد و اگر این دلیل و در بلج خدایند
سالی اندطالع و در خدایند اسان بود و بدی و خدایند و بدی و یا نگاه باشد و اگر خدایند الهی
شود اندطالع ها بدی تر نگاه بود که بلج باشد و هر چه در دهی که در خدایند و در وی بلج
و اگر در بلج ثابت بود این در خدایند و الهی و در است کار بود و در ششم کلبی و اگر در بلج
و در حدی بود میان بود و در الهی و خدایند و خدایند کار وی و خدایند اندیشد و یا بود و اگر طالع
بدین دلیل نالک بود خدایند و در مسئله سیکار بود و دوست و در خدایند و در خدایند بود و اگر اند
سیان در بلج یار بود و در کار بود و اندوی خدایند و اگر خدایند و اگر خدایند و در است
دارند اب زین باشد و سودا بلج و خدایند و اگر خدایند و اگر خدایند و اگر خدایند و اگر خدایند
روی و بدی و ششم و دوست و در اند سال و خدایند و اگر خدایند و اگر خدایند و اگر خدایند و اگر خدایند
مرا فای باشد و اگر خدایند و اگر خدایند و اگر خدایند و اگر خدایند و اگر خدایند و اگر خدایند و اگر خدایند
بود سالی و ای صلیک انعام و بقایه باشد و در خدایند و اگر خدایند و اگر خدایند و اگر خدایند و اگر خدایند
و در حدی و صاحب بریدان و اگر نگاه باشد اندطالع و در خدایند و در خدایند و در خدایند و در خدایند
و اگر خدایند باوی یا باشد و در شش روی و الهی و در خدایند و اگر خدایند و اگر خدایند و اگر خدایند و اگر خدایند

در هر از این که چون کوب را به باغچه برون انداخته وی می کن و اگر خنجر باشد با عازن درجه
 احتراق کم کن مثلا دلیل از انقباضش درجه دو است با احتراق خنجر از عدد بیرون آید کم شود
 و اگر در درجه ربع ان عدد داند باقی که شده و اگر چهار درجه بود مثلش داند و باقی کم شود و اگر
 از آن بدجه احتراق بود هم کم شود و هیچ نماند و باز بیکر دلیل که نظر دارد و اگر کوب سندان
 بود زیاده کن با ناله قوت خنجر چنانکه یاد کردیم از عدد کوب و اگر خنجر بود نقصان کند و
 اگر دلیل بار در باشد چهار این از عدد که از دلیل بیرون است بفرایند و اگر خنجر بود
 ربع آن عدد بکاهد و اگر دلیل خنجر باشد هیچ زیادت نکند و کوب سندان زیادت نکند و اگر
 همچنان نگاه دارد و بر رجعت و احتراق که دلیل از نگاه داشتی و خنجر کاهند و از این همچنان و اگر دلیل
 انقباض بعد با وی سفارزه باشد هیچ نیفزاید و اگر خنجر با وی مفارزه بود هیچ نکاهد و آن
 کوب که از این و کاهند باشد بر عدد بیکر از درجه دو جدا باشد تضعیف کن عدد بیکر
 خنجر نظریه و بر قدری بکاهند از باب هم چون باب علاج و کدنا
 باشد که اندک باب زاید انداید و ناقص النواقص النواضع و از آن است که عددان بیش از
 و آن بفرایند و بخان ربع و مقابل و قرآن کم کند و الیین صری گوید بیکر از درجه و پنجاهم
 از طالع نادر درجه شمس یا بی از عدد دو حکمت آن باشد عدد و جسطا که الله او در کوب
 در وینوی گوید بیکر دلیل اند در ربع ثابت بود که باشد بعد و یا یک چیز بود این باب
 نیکو نماند کن که بسیار جایگاه نماید که در میان جای این عدد ها اندک باشد **در ربع**
و کسب اگر دلیل طالع مشرق باشد از انقباض و از طالع عوار ربع آن چیز نوباشد و
 اگر خنجر بود کهنه بود خنجر باشد یا شمالی بود همان بود شمالی که نوی نزدیک تر بود و
 جنوبی سیاه بود که بکلی نزدیک باشد و اگر مختلف بود حکم بر غالب کن اما بدانکه چیزی که

سؤال وی بر روزی و با عتی بود مشرق و مغرب وی بطالع و از باع طالع و دست ترا بد و خنجر
 کوبی دایمی بود و روز کار در از ترنگ که شرقی و دلیل یا مغرب وی اند ربع انقباض فلک نذر و بر
 و بر تر باشد یا اند از باع طالع که نام در بر تر باشد حکم بر وی کن **دست در جای خنجر** اگر دلیل
 المرض باشد یا خنجر مدخون بود اند در ربع یا اند در دست یا اند در جای پوشید بود و اگر خنجر
 المرض بود ظاهر و آشکار بود یا اند در یوار بود یا اند از سیلخانه یا برف و اگر در ربع در
 بود هم چنین بود که از خنجر المرض کاهند و اگر در ربع غلب بود اند در جای بود که بر کردان یا
 با دی بود یعنی بخود وارد و در میان چاه یا در چنبری کتاب و اگر در ربع ثابت بود جای حکم بود
 تحت که خنجر و استوار بود و اگر دلیل در طالع بود یا وسط السماء خنجر باشد بر این و لطیف
 لک هم چون رصالی و توسط السماء خنجر باشد بر این و لطیف و لک هم چون رصالی و توسط
 السماء ناقصم آن چیزی در و در دند بود از یکی بکثافت و در حیاتی بود و در حیاتی نبود و در حیاتی
 ناچار چیز این در و در دند بکافی و کثافت جسم روح است و از چهارم طالع بر این است
 از آن بک پی روح و این دلیل که کفیم و مثل زیم بر تو می شد و نه اندر شلختن و لیکن
دست در ربع اگر دلیل اند در دند باشد از چیزی با بسته بود و کاهند یا بسته باشد خاصه
 که مشرق بود و بقی بود و اگر مانده بود بکثافت اند در ربع و در چنبری بود یا کاهند
 و غیرتاک و اگر دلیل در دند خنجر بود در ربع یا بسته بود و هم چنین اند در خط خنجر یا اند
 صاحب خطها و اگر در ربع بود چنبری بود بسته یا کاهند یا بسته یا ساقط و اگر بسته بود در ربع
 و ساقط باشد و اگر بار اس بود چنبری بود بکثافت شود و در ربع یا کاهند یا بسته یا ساقط
 و بقیه بدین مانند با اندان کوب طالع و اگر در ربع بود هم چنین از این اجناس که گفته شد و اگر در ربع
 بود چنبری باشد که در ربع بود یا از اجناس او که در ربع ناظر به چنبری باشد از آلات برین

۱۷
 بادیه اندیمانی از جافه از دشت چمن سلج طالع را اندیمه اول است که قسم از سبزه فو است
 از سبزه دشت و هم چنین تا هر سه وجه و چون خواهی که از این ان بمانی هم برین قیاس میکنی و سبزه تا بد وجه
 تا از هر یک **سبزه چمن سلج طالع** چون معلوم شد که از حیوان است اگر دلیلی باشد بهر وجهی
 یعنی حیوانی نباشد و قطعی باشد یا اندیمه دوم یعنی از حیوانی دلیل کند برین است که بر د و اگر دلیل
 اندیمه اول و ثور و اول نیز جدیدی بود چهارپای نشکسته سم باشد و اگر دلیلی باشد چهارپای یا
 چنگال باشد پیش بود و اگر در غیره آخرین قوس بود چهارپای یا سم بود و اگر دلیلی بود عقرب و قوس
 و حوت بود چهارپای حیوان سیاه بود و درین و اگر دلیلی باشد سرطان و عقرب و جدیدی بود
 هوم باشد چون مار و کرم و چنبره زمین مانند و یا آماج چهارپای یا دلیلی حیوان باشد
 و اگر دلیلی باشد حوت باشد غانگی باشد و گمان و ماهیان و ماران و هر چه حیوان است و اگر
 دلیلی اندیمه دوم سیاه یا باشد و درین و اگر دلیلی باشد چنگال یا اسد یا نیزین یا دلو
 بود دلیلی در خن و درین بود چون سرطان و عقرب و یاور نیمه و آخرین حوت باشد و دلیل کند
 بود در خن یا نه یا اوچین اندیمه جدیدی و سبزه باشد و دلیل کند بر نباتات زمین و اگر در ثور
 بود نباتات مانند دشت بود که رقم کل کند و اگر دلیلی باشد و اگر دلیلی باشد و جدیدی نبات
 گیاه باشد اما بدانکه حله و ثور و اسد دلیلی بهایم و چهارپایان است و جز او سبزه و نیزین و نیمه
 اول قوس و دلو و دلیل حوت و سرطان و عقرب و جدیدی و دلیل هوم و نیزین است و اگر
 جز اول سبزه و قوس و آخرین و حوت و دلیل برین نکات است و عقرب و آخرین و حوت و دلیل سیاه
 است اینقدر که بگویدیم چون نیکو ناما کنی و هر گوی و نیک تفحص کنی بسیار اندام و صد کفایت
 بسیار است اندیمه سبزه **سبزه چمن سلج طالع** اول و دلیل طالع و دلیلیات که بر سبزه انا از
 حال حیوان خود و عرض کن و هر چه طلب کند و هر چه طلب خواهد کرد یا اندکاری که آغاز کن

یا که یک اندیدی باشد و به ولود و بدت تحکمت مولودان روح مادر و بر و خرف و زنی که
از آن زمین زاده باشد و کارهای نویدی بداند و انحال زن کانی و خیر و شر که در هر
بیت المال دلیل کند بر احوال مال و کتب و حاش و بازیکاران و درم شکر و ان و کواهان
و خصوصت زنان و ستان و دادن و عیبت نامهای کار و بن کارهای نو و امانت نهادن و پیش
امانت و امانی و خیرهای کلید مولودان را بداند که کارهای فاسد سلطان که در خراصان الدن و
پروین نقن پیش نمایان و ابله خانها و شادی و کجایان و ابلهها بخواندن که کی باشد و اکثر
اندیشی خانها و مولودان اندک و یا چشم زخمی برسد **بیت الاحمر** دلیل کند بر
زندان و تحویل و نقل و زوال چیزی و دفع یا نین بر حال برادر و خواهر و دستان و خونیان
و خزان و خواجها و حوالها و دین و فقه و ازانها و زار و شیر خود و کان و زندگان از زنان و مقام
و کت و علم و عبادت خانها و کلامها و اشراف و جمودان و در همان و آنچه بدین ماند
بیت العاقبت دلیل کند بر بدی و ان و عاقبت کارها و سیل و عتار و لری و کت زارها
و کارهای پویشید و پنجاهی و در خانه که مولودان زاده بود و زندان و زندان و زار و کت
بد و احب و دینا و عتار و سیل و آنچه از این که باشد و عیالهای کینه کانه و چیزهای
قدیم و غمی مادر و آنچه برسد بجهان از نیک و بد و جایگاه که در وی چنان کردن و در جای
و جایگاه اعیان کردن که کاهان و کجای و پوها و شرها و جنایا و دینا و دینا و از آنچه از برادر
در مرمه انداید و اشراف و کت و کت و کت **بیت الی له** دلیل کند بر حال از زندان
و در میان و در میان و کت و کت و کت و در میان و در میان و در میان و در میان
شهر و حال در میان شهر و در میان و کت و کت و کت و در میان و در میان و در میان
و پیافها و شادی و جایگاه خود را و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان

نظر کنند و اتصال نگاه کوکبی یا زنیان نور فلق کنند و از این بدان رو کنند و نور را تمام کنند
 بر دست شش خطی **و اما** منع بر روی شش خطی است که نشان باشد و اینجا نود که سکوب
 یک بر یک باشند بدجوات مختلف و کله کله آن روز بسیار درجه باشد و کوکبی سینه را اتصال او
 بکوه منع گذارد و درجه مانع تر می شود تا نگاه که از روی یکدیگر و مثال و بی چرخه و حل و حلال
 پست و جبهه عطار بر یازده درجه و درجه و درجه عطار و اتصال از هر درجه منع کند تا نگاه
 که عطار و سفره و درجه و اتصال پس از آن درجه بود و وقت این چنان است که سائل کار می یابد که بدان
 سید کار می یابد و پس از آن اسید بر این تابانان و حدود و محسوس و محسوس و محسوس و محسوس
 و چه دریم انت که کوکبی کوکبی و یکدیگر را یکدیگر باشند و یکدیگر متصل و یکدیگر متصل
 باشند بقابل اند پس نظر این کوکبی که قرار باشد باطل کنند آن نظر را به آنکه اتصال از این
 که در جای این یک بود و چون فتنه حبس اتصال کوکبی نظر را به آنکه کوکبی قرار کنند و این
 حال را اتصال باطل نمایند که **اما منع الطبیعه** آن باشد که کوکبی متصل شود و صاحب بر چرخش
 یا صاحب شرح و خورشید یا صاحب شش یا صاحب حدیث کوکبی بیست و آن کوکبی
 دهد صاحب نام کند **و اما** دفع القوم آن باشد که کوکبی اندر خط خورشید و خورشید و خورشید یا
 اندر خط شش و خورشید باشد و یکدیگر متصل شود و خورشید و خورشید و خورشید **و اما منع الطبیعت**
 آن باشد که کوکبی در خط خورشید و کوکبی متصل شود که این کوکبی هم اندر خط خورشید
 بود چنانکه درهم برتری متصل شود از جهت این دفع الطبیعت باشد یا چنانکه درهم برتری
 متصل شود و در وقت و وقت و در وقت و در وقت **و اما** آنکه از خورشید و اتصال از کوکبی
 اتصال کوکبی روزی در هر دو اندر جایگاه روز باشد و هم چنین کوکبی اندر مکان شی
 اتصال یکدیگر **و اما** دفع اندر این بود که کوکبی کوکبی و یکدیگر اتصال از هر دو اندر یکدیگر

تدبر

ند بر خورشید بدان کوکبی دهد **و اما** بر روی شش خطی است که نشان باشد و اینجا نود که سکوب
 که از قابل اندر شش خطی است که نشان باشد و اینجا نود که سکوب و روی او بیست و دریم
 انت که متصل شود کوکبی راجع بوی سه که از خطی بدین رفته بود از جهت و جهت و جهت که این رو
 اصلاح و نیکی باشد و بود که در هر دو تا باشد اما در صلاح بهر وجه است اول آن بود
 رافع اندر بر روی بدین طرح الیه بود و میمان باشد که دفع اندر بر شش خطی است که نشان
 الی آخر فایده راجع هر دو اندر یک باشد یا سائل از هر دو و چنین باشد بدین و یا کوکبی خط یا
 عثره یا راجع ند بر خطی تباه کند چون رو کند فایده سوی دفع ند بر خورشید و کوکبی دفع
 اندر جایگاه و یکدیگر را خطی نام نهادن تا به شش باشد و اما روی که بعد از این بود
 دو وجه است اول آن باشد که کوکبی دفع اندر خطی یا راجع یا خطی یا دفع الیه اندر و نه بود یا
 فایده الی و چنین ند بر خورشید بود و در حال راجع یا خطی یا دفع الیه اندر تمام بیست
 بد فایده یا تمام شش اند و اندر خورشید بوی خطی تا بماند پس از آنکه نام شش باشد و چه دریم
 آن بود که دفع و قابل هر دو و خطی یا خطی باشد و کند از خطی بدین رفته بود از جهت و جهت
 یا الخ و تباه کند ند بر روی دفع و دفع نام دادند ند بر شش چنان بود که در خطی را اول
 بود و در آخر **و اما انتکات** آن باشد که کوکبی بدین کوکبی متصل شود و شش را تا بماند بوی رسد
 راجع و اتصال باطل شود **و اما** اعتراف آن بود که کوکبی باشد سب و در بسیار درجه باشد و
 کوکبی کران روز تر از روی و یک درجه تر بود از اول و کوکبی سیم پس از اول خواهد که اتصال
 کند بدان کوکبی کران و در آن کوکبی اول راجع به بانکران رو و متصل شود چنان که نگاه که
 سفره کرد و نگاه کوکبی را با نگاه اتصال بدین کوکبی راجع ند بدان کوکبی کران **و اما اوقات**
 آن باشد که کوکبی دفع باشد با اتصال کوکبی سید شش آنکه بوی سیدان کوکبی فایده الی که در هر یک

[illegible]

فیکس

[illegible]

[illegible]

طالع النبوة

فہرست

[illegible]

وَجِبَا

دلیل است که بخانه کفر نمی آید و هر چه در میان می باشد اندک و بزرگ باشد و در میان باشد
خرم و تنگ و اگر چهل باشد یا ده و اگر پنج باشد حد است و اگر پنج باشد و اگر چهل باشد
و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد
یا کوه باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد
چیزی مانند آن اگر غیب باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد
عبادت و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد
دلیل است بر مدینه کفر باشد و هر چه در میان می باشد اندک و بزرگ باشد و در میان باشد
اندک و بزرگ باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد
غیب و هر چه در میان می باشد اندک و بزرگ باشد و در میان باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد
اندک و بزرگ باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد
لطیف باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد
سویا باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد
در خانه صفی باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد
اضافی و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد
بر این خانه **کوه کفر** است و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد
خرم باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد
خانه لطیف و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد
صف باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد
و در آن باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد و اگر چهل باشد

که و الحاکمند است از اهل خود می شود و یا نه که کسی یا انزال یا پدر یا یا از فرزندان یا انزال سلطان
هر کدام که پدر سدانخانه دوم انجلیک را از انزال برادر پدر سدان چهارم نیکر انزال پدر سیر سدان پنجم
نیکر انزال فرزند پدر سدان ششم نیکر انزال بن بر سدان هفتم نیکر بدین قیاس سدان انجلیک که سدان
سانا است نیکر بد و وزیر و صاحبش می و دلایست بران و دینه او دلایل اند ازینا و طالع باشد
یا ازینا و صاحب طالع مال مد فون اند خانه باشد ازین طالع باشد و اندیز و صاحب طالع
دینه اند خانه خوشی است و مجلس وید و اگر اند و سلطان ما برانند طالع یا انجلیک طالع
اند خانه پدر این و بعد از بانند اند خانه نیکر که صاحب طالع و یا انزال برادر یا انزال انجلیک که است
و میان ایشان از انزال قول و صورت است یا عدل و غیره قبول از انجلیک حکم که بریان است و
نایافته با سانی باید بدشوار می چنانکه اند و ساهای و دیگر یا و دریم هیچ التور و نقل یک
و ازین حکم که **اند و انزال که دین هست** نیکر صاحب طالع اگر و او را باشد یا صاحب
در رفتن بود بر انجا فرزند بود از قول او یا یا غا و اند و یا نتم که نیکر خانه هفتم که اند و دین
با عدل است و انزال از عدل دین بوده و دیگر کمتر باشند و انزال از مجموع قیاسات برسد و
فصل و هفتم بود پس از این سخن بوده و سخن بود و اگر در هفتم سخن که گویند باشد صاحب تمام دلایل
است بران و دین اما باید که طالع و صاحبش دلایل سالیات و چهارم و صاحبش دلایل
جایی و دین است و هفتم و صاحبش مال دلایل یا چهارم و دین است خلاصه که یک یکی سبب
باشد از چنانکه باید تر یا و درم اما در دین که بهائی که اصل از جدیت از هفتم نیکر صاحب
طالع و صاحب است صاحب هفتم و انکار که اند و هفتم یا اند طالع بود که انزال ازینا
بود فوئی و دین دلایست خلاصه دلایل از دین انکار است که دین دین ازین معلوم شود و
محقق این درست است که و دران او فقه کن که که کمالی و کالت و انشا الله بود و ازین اشیاء که

[illegible]

این دلیلها قوی نباشند دلیل پدیدان کوکب باشد سخن از وی یا اینکه گفتن کتاب اندر دلیل
 شهادت باشد یا اندر برج چهارم لغت باشند انضمام و باشد و صاحب این برج نیز گفته باشد
 دلیل کند بر نیکی و حال و صلاحتن و جای وی باشد که مولود و حلاله زاده بود و آن کوکب
 پدید باشد و اگر خزان باشد تیار بود اگر کسی در چهارم بود یا از ترسیع یا در مغایله نظر دارد
 دلیل کند بر ویران شدن خانه پدید بزند مگر و اگر خزان باشد تیار بود اگر کسی در چهارم بود
 یا از ترسیع یا از مغایله نظر دارد دلیل کند بر ویران شدن خانه پدید بزند مگر و اگر صاحب چهارم
 اندر آفتاب بود یا عطارد در هبوط یا اوج یا در وبال دلیل کند بر فساد حال پدید و بیماری
 و علت و ناسیدی و رسیدن و خسته گشته که باین هر اندر برجهای و دلیل باشد مولود از
 پدید بریم ماند و عاقبت کار وی مولود بنای خرابی و تباهی باز کرد و اگر سعدی باشد با خجسته
 احتراقی و هبوط یا وبال برسد یا نماند انترها را باشد و اگر کسی از آنکه تباهی و
 شتر یا قوت شود و اگر شمس صاحب چهارم هر دو نماند و باشد حال پدید و نیکی باشد و قوی
 خاصه که خود بوی نماند باشد و اگر کسی از آنکه تباهی و شتر یا قوت شود و اگر شمس
 صاحب برج چهارم از طالع با قطب باشد حال پدید و نماند و اگر در آن حال عادت و عیال از تحت
 و در خاصه اگر به حال بود یا نماند و اگر کسی از آنکه تباهی و شتر یا قوت شود و اگر شمس
 باشد و اگر صاحب طالع با آفتاب یا صاحب این برج نظر دارد به افضال نیک و مقبول بود و یکدیگر
 مولود یا پدید و شفق بود و یکدیگر و چهارم دارد و نماند یکدیگر باشد و اگر کسی از آنکه تباهی و شتر یا قوت شود
 مدتی باشد یا با افضال از ترسیع و مغایله باشد یا با افضال منازع یکدیگر و بدو و یکدیگر
 باشد و خاصه که اگر میان ایشان قبول باشد و اگر قبول بود منازعت باشد و اگر نماند و یکدیگر
 باشد و اگر کسی از آنکه تباهی و شتر یا قوت شود و اگر شمس صاحب چهارم از طالع با قطب باشد حال پدید و نماند و اگر در آن حال عادت و عیال از تحت

شادی

شادی بود و جای سقط الارض بر زمین کافی و غیره باشد و نیز گفته که صاحب این برج از این طالع
 یعنی صاحب برج آفتاب یا صاحب برج م و یا با الهام یا یکی از اینها و نیز گفته که صاحب این طالع
 نماند و پدید باشد و معروف و مدتی باشد و کوکبی که دلیل پدید باشد صاحب این برج که با
 اندر وی است دلیل انجمن است اگر اندر چهارم کوکبی باشد غریب وی دلیل پدید باشد و اگر وی
 پدید بفرستد و چنانچه خداوند آن برج که دلیل المات یا الیلان ابا از واضح خیر و شادمانی
 چنانکه یاد کردم آن مولود را پدید باشد انترها را بر گفته باشد چنانکه چهارم اگر خزان باشد
 اندر پدید باشد یا اندر خزان باشد که پدید را پدید باشد و اگر کسی در وی باشد و اگر
 اندر برجهای و نماند باشد یا به به خصوص باشد دلیل کند که پدید را پدید باشد و عیال و
 اگر خداوند طالع در وقت باشد یا در ترسیع نام سالم حرفه نام پدید باشد اگر خداوند چهارم
 قوی بود نام پدید را نماند و چنان حکم که نماند طالع افضال مدتی **فصل در بیان**
اندر یک نام صاحب چهارم اندر دو و منافع طالع اگر خداوند چهارم و طالع باشد یا این
 دولت باشد و چه پدید بیاید و اگر پدید سالن باشد یا اندر طالع پدید بیاید و اگر
 مانع باشد و اگر خداوند طالع به ترسیع یا مغایله باشد یا پدید و فرستد و شتر یا قوت شود
 اندر میان ایشان موافقت باشد و اگر خداوند طالع و خداوند چهارم هر دو یکدیگر و
 صورتی باشد صورت پدید باشد و بر خوی پدید باشد و اگر خداوند چهارم اندر طالع
 السیر بود و یکدیگر حال پدید و نماند و اگر کسی از آنکه تباهی و شتر یا قوت شود و اگر شمس
 و از نهان باشد و از آنکه تباهی و شتر یا قوت شود و اگر شمس صاحب چهارم اندر وی باشد و اگر کسی از آنکه تباهی و شتر یا قوت شود
 جایگاه بر کان برات وی ابا از شتر و خداوند و به ضعیف و زمین باشد و خاصه که اگر خداوند
 باشد و اگر خداوند شتر باشد یا آفتاب یا طالع یا مرغ و پدید و نماند و اگر کسی از آنکه تباهی و شتر یا قوت شود

و مولود و سایل و دختر خویش را بجای زن دارد یعنی با وی زن کند بر زن نگاه باشد که منج
 در وی شهادت بودی الحمله مولود را فرزند آن باشد انچه او در حدی با وی خصوصت کند و منافع
 او نهد و در ششالی با وی اند و ایشان بسیار خورد **البیت العاشر** خداوند پنجم در ششم
 مولود را فرزند وی روزی بود که اند و مال دوست کند بر منج کالی مضایع و از این امر او چیزی
 نماند و اگر خداوند هفتم خصی بود مولود فرزند آن زن اند و پدر و مادر و برادر **البیت الحاشی**
 خداوند پنجم در ششم دلیل کند بر نیکو حال فرزند آن شادی و ایشان با نیکو حال فرزند آن
 بغیرت افتد و خاصه که خداوند مقام در پنجم افتد و بر فرزند آن بود اند و غایت ماند که نیکو
 بر فرزند و در روزی که در دنیا بکشد یکدیگر یا سحر که بر لایح توان باشد و از اهل
 صلاح بود و خداوند دین بود و کارهای خیر را رکنند **البیت الحاشی** خداوند پنجم در
 دهم مولود را فرزند وی باشد بسیار و چشم و ایشان روشن شود و خداوند اند و در
 منزلت باشند و کارش بزرگ شود و در جهان گردند و بدگاه سلطانان و همایان نزدیک
 بوند و از ایشان شادی بینند و بزرگن کشی کنند و منافع او شوند و کن پماری و غلت
 با ایشان اند بسیار و خاصه که صاحب برج دهم ظاهر بود دلیل بر خفای حال فرزند آن و نیز
 دلیل کند که اند و خاصه که مولود بر و درش زیاده و اگر خداوند پنجم شاد و خوش بود دلیل کند بر
 اشتغال حال سایل از سبب فرزند آن و در نگاه باشد که خداوند دهم اند و پنجم با یکدیگر
 منفصل باشند و قریح یا مضایع **البیت الحاشی** صاحب پنجم در دهم دلیل کند مولود را
 از فرزند آن روزی بود و چشم و ایشان روشن باشد و در ششالی با او بود و از ایشان
 شادی بیند و غنی او باشند و اهل عی و اهل صلاح باشند و اگر صاحب پنجم در دهم خوش بود
 بغیرت افتد و از زنان شاد و پند و اگر در ششالی با او بود و خداوند پنجم اند و دهم دلیل کند

بر خوبی حال فرزند آن و افتاد و دعویها از قبل فرزند آن چند نکه بد کند که در ششالی
 من با من باشد و مادر و دایه نیز هم چنین کنند که یکی از فرزند آن خوشتر است خوانند و نیز
 باشد که این فرزند را نیکو طالع را دارد و میجوید و حال که در دهم با عنوان سلطان که در دهم
 که خداوند وسط السماء با افتاب یا خداوند دهم اند طالع بدین سه دلیل ظاهر و منفصل
 و این فرزند آن خصی نیک نام باشد **البیت الحاشی** خداوند پنجم در دهم باشد
 مولود که فرزند باشد و آنچه بوند و عده وی بی باشد و کوفه عی باشد یا سواد که
 بی بی غم خورد و اگر این جایگاه خصی باشد دلیل کند که مولود را فرزند نباشد خاصه که
 خداوند دهم در دهم در پنجم باشد و یا منفصل باشد یکدیگر بر بیع یا مضایع این دلیل
 بر نیکو حال فرزند آن یا دلیل کند که فرزند آن مرد باشد **فصل پنجم** در غیبت
 اختیارات **اختیار** غلبه فرزند چنان باید که ماه در طالع باشد اند و برج را بدین شش
 افتاب و چنان کن که در دهم را طالع را و پنجم را پاک از آن چها و خداوند ایشان اند و برج
 زکی و چنان کن که عدد و ساعت طالع باشد و صفت نکی و اند اول و زیاده و ماه
 بر جای زاید و بسیار فرزند نکی هر یک یوشه یا زده یا از یکی یا از شش باشد و یکی
 منفصل و یا یکی از این در سعد و طالع باشد یا اند و طالع اما اند پنجم یا اند یا دهم
 و ماه یا شانگان زاید و سعد و نکی و روز بخان یا کیره کن و چنان باید که خداوند
 پنجم اند طالع باشد یا صاحب طالع منفصل باشد از دوت و طاقت و عود و قبول باشد
اختیاران که مانت بنات اگر طالع زن اند وقت نظفه و نظفه برج بر باشد و بیع زنی
 الی و اگر اند و بیع برج خوش باشد دختر الی اگر طالع برج ماه باشد و صاحب اند و بیع
 فریاد و بیع زنی طالع زنی باشد و خداوندش در بیع ماه و مولود اند و بیع ماه و مولود

مضمون است که می گویید که با این واسطه و معنی که خودی و بتکلم و در میان بر او بود و
 اگر بطور مختصر بود و از روی محسان باشد و اگر به غلط بود و در هر کس می و غیله باشد و اگر
 معطوف و معنی باشد پیشینه بخلاف خداوند و او را باشد و اگر به خودی باشد که می گویید
 و در میان خواهد بود و اگر خودی و معنی با ی و سبک کار و کار با ی **فصل چهارم**
در معرفت که بین از اول است که می گویید که با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی
 دلیل بر است که می گویید که با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی
 سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی
 که این بین از اول است که می گویید که با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی
 باید که می گویید که با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی
 دیگر معنی شود این بین از اول است که می گویید که با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی
 و اگر دلیل طالع بدلیل خداوند متصل باشد یا کوپی بیان ایشان از اول است که می گویید که با ی و سبک کار و کار با ی
 جمع این بین از اول است که می گویید که با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی
 و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی
 این بین از اول است که می گویید که با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی
 موافق باشد و اگر قبول یا نفی بود یا انشای از عدالت بعد بیان ایشان و هر که بین از
 خداوند می بیند و خداوند بر وی هم بیان و بر کفر بود و اگر دلیل بین از اول خداوند
 مقبول بود و دلیل خداوند از اول بین غیر مقبول بین از خداوند می بیند و خداوند
 بین هم نفی و شایسته بین **فصل پنجم** که می گویید که با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی
 از اول که می گویید که با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی

از اول خداوند می بیند و خداوند بر وی هم بیان و بر کفر بود و اگر دلیل بین از اول خداوند
 که این بین از اول است که می گویید که با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی
 باید که می گویید که با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی
 دیگر معنی شود این بین از اول است که می گویید که با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی
 و اگر دلیل طالع بدلیل خداوند متصل باشد یا کوپی بیان ایشان از اول است که می گویید که با ی و سبک کار و کار با ی
 جمع این بین از اول است که می گویید که با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی
 و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی
 این بین از اول است که می گویید که با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی
 موافق باشد و اگر قبول یا نفی بود یا انشای از عدالت بعد بیان ایشان و هر که بین از
 خداوند می بیند و خداوند بر وی هم بیان و بر کفر بود و اگر دلیل بین از اول خداوند
 مقبول بود و دلیل خداوند از اول بین غیر مقبول بین از خداوند می بیند و خداوند
 بین هم نفی و شایسته بین **فصل پنجم** که می گویید که با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی
 از اول که می گویید که با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی و سبک کار و کار با ی

و بعد از آن تا دوازده روز و اگر غرض سفلای باشد و بغیر از وسط السماء باقی باشد و اگر غرض
 بوی نخل باشد و مرغ نیز از این نایب باشد از بخور زود رخسار میماند و اگر غرض در
 جام باشد یا وسط السماء باشد هر چند و مشتری و زهره بوی نخل را بکشند از غایت با
 تریج و دلیل کند بر زودی خلایق از حبه سرخ شیر خندان این دو برج و اندک جزیانی باشد
 و باز یکای بسیار بعد از آنکه در روز و در آنکه از جهت سال باز داشته باشند مالش باشند و انگاه
 رهاش یابد و اگر در جوی باشد اگر آنکه روز خلاصی نیاید اندک از جنس میبرد و هر چه جای خود
 حدیث چون فقره انسانی بود چون رهاش یا بد چون قران از برج پیر و دو وقت بر
 باند و بیا انگاه باشد که اندک خاکی مشتری باشد و مشتری بوی نخل باشد و در میان جام
 و دلیل کند بر زودی خلایق از حبه سرخ انتقال حال وی و اگر در وسط باشد بوی باند
 اندک جزیانی که در وقت است از دلایل در بری بقا بود اگر اندک باشد در میان و از آن
 چه بود در بزرگ شریف بود ما فاده باشد و اگر غرض یا در نخل را بدردی هر کس بزرگ
 کرده بود اگر در سینه باشد کاری بیان در بری و زودی باشد و نخل را بوی باند و اگر
 اندک غرضی باشد در میان و خلاص شود و بوی نخل را بوی باند و دلیل کند بر بری جزیانی
 و درازی روز کار و تیا بهر سالها و اجل باشد و اگر در دوزخ باشد دلیل کند بر درازی جزیانی
 و در میانند و اگر در جوی باشد و دلیل کند بر هایش صفا و بری بودن از برای اینکه اینها است
 و دلیل کند بر بری و دلیل کند بر غم و شدت دیاری و دوزخ و دشمنان بری بدین مانی زیرا که
 اینها بهر حال قریب است و اگر در دوزخ باشد و دلیل کند هایش و داری و ثبات جزیانی که
 یا تیا بهر حال است و دلیل و دشواری و درازی بود و این از جهت مردی برج افکاره باشد و بی ثباتی
 از صاحب بیت قران وضع وی و توان دانستن و اینها از غایت اتصال و از جایگاه و دوازده ماه

در بری

و اما علم **صلیبت یکم در میان حور و طایفه** اگر پسند که بخور و هیت یا نه بزرگ باشد
 دوم و سوم و ششم و از هم اگر یکی از این برین اندکی موی موی باشد و بخور باشد مثل طلسم
 و طهار و در خلایق است و بوی نخل را بکشند و اگر غرض باند بوی نخل را بکشند و اگر غرض
 موی نخل را بکشند و دلیل کند بر زودی خلایق از حبه سرخ شیر خندان این دو برج و اندک جزیانی باشد
 و باز یکای بسیار بعد از آنکه در روز و در آنکه از جهت سال باز داشته باشند مالش باشند و انگاه
 رهاش یابد و اگر در جوی باشد اگر آنکه روز خلاصی نیاید اندک از جنس میبرد و هر چه جای خود
 حدیث چون فقره انسانی بود چون رهاش یا بد چون قران از برج پیر و دو وقت بر
 باند و بیا انگاه باشد که اندک خاکی مشتری باشد و مشتری بوی نخل باشد و در میان جام
 و دلیل کند بر زودی خلایق از حبه سرخ انتقال حال وی و اگر در وسط باشد بوی باند
 اندک جزیانی که در وقت است از دلایل در بری بقا بود اگر اندک باشد در میان و از آن
 چه بود در بزرگ شریف بود ما فاده باشد و اگر غرض یا در نخل را بدردی هر کس بزرگ
 کرده بود اگر در سینه باشد کاری بیان در بری و زودی باشد و نخل را بوی باند و اگر
 اندک غرضی باشد در میان و خلاص شود و بوی نخل را بوی باند و دلیل کند بر بری جزیانی
 و درازی روز کار و تیا بهر سالها و اجل باشد و اگر در دوزخ باشد دلیل کند بر درازی جزیانی
 و در میانند و اگر در جوی باشد و دلیل کند بر هایش صفا و بری بودن از برای اینکه اینها است
 و دلیل کند بر بری و دلیل کند بر غم و شدت دیاری و دوزخ و دشمنان بری بدین مانی زیرا که
 اینها بهر حال قریب است و اگر در دوزخ باشد و دلیل کند هایش و داری و ثبات جزیانی که
 یا تیا بهر حال است و دلیل و دشواری و درازی بود و این از جهت مردی برج افکاره باشد و بی ثباتی
 از صاحب بیت قران وضع وی و توان دانستن و اینها از غایت اتصال و از جایگاه و دوازده ماه

صلیبت یکم در میان حور و طایفه اگر پسند که بخور و هیت یا نه بزرگ باشد

صلیبت یکم در میان حور و طایفه اگر پسند که بخور و هیت یا نه بزرگ باشد

و اما علم **صلیبت یکم در میان حور و طایفه** اگر پسند که بخور و هیت یا نه بزرگ باشد
 دوم و سوم و ششم و از هم اگر یکی از این برین اندکی موی موی باشد و بخور باشد مثل طلسم
 و طهار و در خلایق است و بوی نخل را بکشند و اگر غرض باند بوی نخل را بکشند و اگر غرض
 موی نخل را بکشند و دلیل کند بر زودی خلایق از حبه سرخ شیر خندان این دو برج و اندک جزیانی باشد
 و باز یکای بسیار بعد از آنکه در روز و در آنکه از جهت سال باز داشته باشند مالش باشند و انگاه
 رهاش یابد و اگر در جوی باشد اگر آنکه روز خلاصی نیاید اندک از جنس میبرد و هر چه جای خود
 حدیث چون فقره انسانی بود چون رهاش یا بد چون قران از برج پیر و دو وقت بر
 باند و بیا انگاه باشد که اندک خاکی مشتری باشد و مشتری بوی نخل باشد و در میان جام
 و دلیل کند بر زودی خلایق از حبه سرخ انتقال حال وی و اگر در وسط باشد بوی باند
 اندک جزیانی که در وقت است از دلایل در بری بقا بود اگر اندک باشد در میان و از آن
 چه بود در بزرگ شریف بود ما فاده باشد و اگر غرض یا در نخل را بدردی هر کس بزرگ
 کرده بود اگر در سینه باشد کاری بیان در بری و زودی باشد و نخل را بوی باند و اگر
 اندک غرضی باشد در میان و خلاص شود و بوی نخل را بوی باند و دلیل کند بر بری جزیانی
 و درازی روز کار و تیا بهر سالها و اجل باشد و اگر در دوزخ باشد دلیل کند بر درازی جزیانی
 و در میانند و اگر در جوی باشد و دلیل کند بر هایش صفا و بری بودن از برای اینکه اینها است
 و دلیل کند بر بری و دلیل کند بر غم و شدت دیاری و دوزخ و دشمنان بری بدین مانی زیرا که
 اینها بهر حال قریب است و اگر در دوزخ باشد و دلیل کند هایش و داری و ثبات جزیانی که
 یا تیا بهر حال است و دلیل و دشواری و درازی بود و این از جهت مردی برج افکاره باشد و بی ثباتی
 از صاحب بیت قران وضع وی و توان دانستن و اینها از غایت اتصال و از جایگاه و دوازده ماه

[illegible][illegible]

۹۴
هفتم مولود را از این کان بهم بود که بالا پیش از این که به صاحب طالع بدوشی نکرده و اگر این برج صورت
بهم بود از ستور و درود و هر چه بدین برج منسوب بود از جنین وی بالائی بوی رسد و این کان
بهر کار زیان کند یا نفعان کند ما را آن بفرمود کار بد کان کند و کار زیان بفرمود کار بد کان
کند و هر چه وی کند کار شود و اگر این برج بر صورت او می بود و خود نظر بوی بود و دل
که او را از هر چیز از جنین بود خلسه که صاحب ششم را اندر دخیل بود و عرب بود و این کان
بود از ستور و بکار زیان کان حرمی بود بران مولود و خداوند بدین کان بود خلسه که صاحب
طالع با او قبول و نظر چه سعد بود و کلاهی بر اوقاتی رسد و اگر بر قبول بود و خوش
بیماری نماند بیغیان افتاده بود از بس که او بد بود و کلاهی از این کان بد بود و این کان
دیار کله کند یا بد و کان دیش که کندی بر وی بیمار از این عیب مدار باشد و الله اعلم **البیت**
الثامن سلجشتم از ششم بود مولود من درست بود و یک چهارم و دو چوبی چهارم و در
نزدیک کرد و خلسه که خداوند طالع بران خوش بود و سالی تبار و اوقات خوش و کوهان و نیک
خوش باشد بد شرف و وفات بود و وصیت رسد از بد کان و جوانی و بیماری و یار
میان و هر چه مولود **البیت التاسع** صاحب ششم در تمام بوهانند و می سود و نظر صاحب طالع
مولود را بدین باشد طزان خوش بود باشد و بار ساهل علم بود و از آن شادی بیند و یا
برهمن و این کان منم بود و مولود را ستان بود و غلبه بیماری کم بودش و انگاه بد
کم کندی بود و زود عاقبت یابد و اگر وی خوش باشد بیمار و در و بدیش تبار و در و چوبی
بد اندر غربت هالاک شود **البیت العاشر** سلجشتم درود هم بود مولود و از
طلب و از دستکاری و کارهای علاج بود و کان از سلطان بهم بود و خلسه که از آنرا
عبادت نکرد و صاحب خانه و هم صاحب طالع را و صاحب طالع صاحب خانه و هم را عبادت

نکر

نکر و بیست و هجده کاری که کند هم تبار و عیب بر آید و بیماری وی بر ظاهر و اندام بود و باید
بهر کار زیان کند یا نفعان کند و اگر خداوند طالع و چهارم بود و غلبه باشد که اگر
بدین و از آن و هم چنین اگر او در پانزدهم بود و در پانزدهم و ماه بر هر چیز بر وی
بود و دل کند و رشک از اندام بهر کدام برج اندر که باشد و آن برج و دل که کدام اندام که باشد
شک من اندام و طبع کند و اگر او را بولد برج یا عدد اول اندام شکند و اگر سینه برج سینه
ان اندام و اگر برج باشد از آن اندام و اگر صاحب ششم اندر و هم سود و نظر صاحب طالع
مولود خداوند بدین کان بود و خداوند و از ایشان روزی بد بود خلسه که بر صورت
بود از ستور و روزی بد بود و لیکن بهم از ستور و نیک رسدش **البیت الحاد عشر** صاحب
ششم در پانزدهم مولود اندر معرفت و از جزای و زحمت باشد طایبان و خداوند طالع و
بروشان و رفیقان بسیار باشد و اگر وی سود باشد و در بد کان خوشی و زحمت او را
بهر بود و روزی بد باشد و بر وی هر یار و مشغول است و کارهای مانند زحمت که باشد و در
بال ایشان سود باشد و اگر وی خوشی باشد به بدست وی نماند و اگر بیمار و غنی
هالاک شود و از کار وی و شراب و رن الهی و دل و در شان بر وی نماند و الله اعلم **البیت**
الثاني عشر سلجشتم درود و از هم مولود را از بدین و شرف و روزی باشد و اگر
ستور بدین باشد از ایشان بوی نیک و اقامت رسد و مولود و شرف او باشد که او را در جنب
باشد و از و زودان و دشمنان بوی بالائی رسد و اگر وی سود کند و لیکن بر بیماری
و بدی می آید از صاحب که صاحب طالع بدین نظر بود از افعال قبول بود و در بد کان
بر وی عدد و در وی بدی بدی شد **فصلیت خیم** اندر معرفت ایشان
اختیار و اخرون چنان باید که او غیاب یا غریب یا خوف بود که ماه و طایفه و

باشد بر پنج ظاهر بوده زن حریص بود یکا صاع و زن اسرار دوست بود و اگر چنانچه ظاهر
 بود زن کند سر بود یا بر طبع و اگر خداوند سابع اندر بر ج سقلب بود یا زوجه بدین سقلب
 کشته اند خداوند طالع و سوسنه بر پنج ظاهر بود و بی خداوند یا زوجه متصل بود این از اثری
 پنهانی بود چنانچه غوی طلال اگر این دلیل زن اندر رفتی بود یا اندر بر ج سقلب و سقلب کشته
 از دلایم و نمودت و لیکن که زن متبلا باشد بر دی جوان و جوانی بوی باشد و لیکن
 در شکام نمی باشد اگر این بر ج که کفتم دلیل زن بود یا بر ج ثابت بود شاید بودن که این
 زن با برادر خود بر سر و این که کفتم زن است و اگر از دلایم زن یکی همچنان حکم که
 از زن کفتم اگر دلیل زن متصل باشد خداوند هفتم یا ششم در زهره و یا الهام
 یا اصل جالبه ششم مسعود بود این زن توانک باشد و اگر جز این بود توانک بود حاله
 نیز بدین صفت قیاس کن **فصل در معرفت اندک و کثرت طالع و طالع با طالع** این که
 ششم در طالع و اگر حاصل زن را نداد باشد فوق الارض و زهره غریبی بود و طالع از زن
 و غریبی خود باز کرد و خودی خود و خودی خودی و طالع بود و پیمان شود بر رفتن
 و از غریبی خیر و منفعت باشد و اگر ششم تحت الارض بود و فوق الارض با الهام یا الهام
 باشد و اگر زهره و راجع بود و غریبی زن خودی خودی و یا الهام یا الهام شود و اگر ششم پخته
 و تحت الشمس بود زن طالع بود و زن با برادر و لیکن پیمان شود و اگر غریبی
 و اگر ششم چنان اندر رفت و فوق الارض باشد و زهره ساقط بود همچنان باشد که کفتم
 و اگر از الهام یا الهام کشته باشد بر ج ششم زن با برادر و زهره یا غریبی خودی خودی
 رفتن زن توانک بود و زهره راجع باشد یا هفتم یا هشت و غریبی باشد این زن غریبی
 خود با برادر یا پیمانی و اگر ششم ششم زهره و طالع باشد بوی تان زن طالع دهد

باشد یا اندر و هم چنین اندر ظاهر می شود و اگر جز این باشد ناهوش بود و اگر دلیل
 نه مسعود بود طالع یا با طالع و اگر بر ج سابع یا بر ج که دلیل زن است اندر بر ج سابع
 جلی اندر باشد یا نه خوب و بی باشد و اگر جز این باشد ششم باشد و اگر دلیل از سقلب
 ظاهر اندر این خوب و بی بود و اگر چنانچه طالع زن است و بی باشد و اگر دلیل زن اندر
 بر ج ثابت بود و طالع بی ظاهر بود این زن یا ساقط بود و مستور بود و اگر دلیل بجا
 زوجه بدین باشد و طالع بی ظاهر باشد و هفتم و یا ساقط بود و اگر ششم ظاهر باشد
 مقتضای هر کار بود و اگر بر ج سقلب بود زن سقلب بود و یا بر ج سقلب بود
 خاصه که بر پنج ظاهر بود و اگر سقلب بود و اگر سقلب بود و اگر سقلب بود و اگر سقلب بود
 بود و اگر دلیل زن اندر بر ج سقیم الطالع و اگر کعب معلوم باشد و در زن طالع بود و اگر دلیل زن
 اندر بر ج مسعود الطالع بود و اگر کعب معلوم باشد و اگر دلیل زن کعب ساقط باشد و اگر
 سقیم الطالع باشد و یا دلیل کعب معلوم باشد و بر ج سقیم الطالع و یا دلیل کعب سقیم
 بود و دلیل کعب سقیم یا طالع و اگر بر ج ثابت بود و ششم بود و اگر سقیم بود و اگر
 میان رفتی و غریبی بود و اگر بر ج سقلب بود و ششم بود و اگر سقیم بود و اگر سقیم
 دلیل نه ششم بود این زن جوان بود اگر غریبی بود و اگر سقیم بود و اگر سقیم بود و اگر سقیم
 این زن با برادر یا پیمانی و اگر غریبی و اگر سقیم بود و اگر سقیم بود و اگر سقیم بود
 بیرون زن زن سقیم باشد و یا اگر سقیم بود و اگر سقیم بود و اگر سقیم بود و اگر سقیم
 ساقط بود و اگر سقیم بود و اگر سقیم بود و اگر سقیم بود و اگر سقیم بود و اگر سقیم
 بوی سقیم بود و اگر سقیم بود و اگر سقیم بود و اگر سقیم بود و اگر سقیم بود و اگر سقیم
 و بر ج بوی ظاهر بود و اگر سقیم بود و اگر سقیم بود و اگر سقیم بود و اگر سقیم بود و اگر سقیم

وچنانکه گفتیم هم برین قیاس کن تا بر تو معلوم شود که درختی را چند مراتب **مصلحت** از جهت **معرّفه**
انکسار درختی که در جهت **مصلحت** است و **استیلا** بر آن است و **استیلا** بر آن است و **استیلا** بر آن است
 شهر یکم بدان کوکب که در میان مصلحت است و آن کوکب که مصلحت طالع بوی مصلحت است و مصلحت طالع
 این هر سه را در طالع باشد یا اندک و آن را مصلحت و وسط الحما یا اندک و آن را مصلحت و وسط الحما یا اندک و آن را مصلحت
 مصلحت است و باشد از جهت **استیلا** بر آن است و **استیلا** بر آن است و **استیلا** بر آن است و **استیلا** بر آن است
 آن شهر بود و اگر در ربع مغربی بود در جانب مغرب **الشمس** باشد و اگر در ربع جنوبی بود در جانب
 جنوب آن شهر بود و اگر در ربع شمالی بود در جانب شمال **الشمس** باشد و اگر در ربع شرقی بود در جانب
 اندک و اگر در ربع غربی بود در جانب غرب **الشمس** باشد و اگر در ربع جنوبی بود در جانب جنوب
 و بدان ناحیه و بوی نماید که دلیل اندک در ربع باشد و بوی که این که گفته ام از بوی که در شهادت
 غالب بود و دلیل بوی بود و باشد که کوکب مصلحت **الشمس** و کوکب مصلحت طالع مصلحت طالع
 هر سه یکی کوکب باشند این دلیل بایستی قوی باشد بدلتش و باشد که در وجه دیگر این باشد **فهم**
 باشد و باشد که یکی **الحما** و **الشمس** باشند انگاه **نکته** که هر کدام را اندک بایست که شهادت
 و دلیل باشد بر جهت و اگر دلیل **الشمس** اندک باشد و کوکبی مصلحت بود که دلیل ساقط باشد
 این جهت در شهادت و بیرون خواهد رفت و اگر اندک و از این ساقط بود و کوکبی که مصلحت
 اند و در این جهت بیرون شهادت بشود خواهد اندک اندک اگر دلیل **الشمس** اندک و طالع باشد
 جهت اندک و جهت شرق باشد اندک شهر بود و اگر اندک و از هم بود که جهت بیرون شهر باشد از جهت
 شرق و اگر اندک و از هم بود اندک و بوی مصلحت باشد و نیز بوی که در کوکبی مصلحت باشد که
 بر آن کوکب کن ناد و از ده خانه
 مصلحت باشد و انصاف قبول بود و انکسار در این جهت شهادت باشد و حکم کن از آن دلیل کوکب این

کوکب **الشمس** است چنانکه تو را مصلحت کردیم اگر دلیل **الشمس** جهت اندک و طالع مصلحت طالع مصلحت طالع
 شود که آن کوکب اندک مصلحت جنوب باشد و مصلحت طالع مصلحت طالع مصلحت طالع مصلحت طالع
 جنوب مصلحت کرد و باشد و اگر در ربع جنوب مصلحت طالع مصلحت طالع مصلحت طالع مصلحت طالع
 و جنوب بود و اگر در ربع باقی باشد مغرب و جنوب بود و اگر طالع مصلحت طالع مصلحت طالع مصلحت طالع
 بیرون رفته بود و اگر مصلحت طالع مصلحت طالع مصلحت طالع مصلحت طالع مصلحت طالع مصلحت طالع
 اندک باشد و اگر دلیل **الشمس** جهت اندک و طالع مصلحت طالع مصلحت طالع مصلحت طالع مصلحت طالع
 اندک ناحیه شرقی باشد و **نکته** که مصلحت طالع مصلحت طالع مصلحت طالع مصلحت طالع مصلحت طالع
 دیگر و بوی این قیاس کن و دیگر **نکته** که دلیل **الشمس** جهت اندک و طالع مصلحت طالع مصلحت طالع
 و از انقباض بیرون شرقی باشد و کوکبی نیز مصلحت باشد که شهادت مصلحت طالع مصلحت طالع مصلحت طالع
 مخالف باشد و کوکبی مصلحت شود که کیفیت متفق باشد حکم بر آن کوکب باشد و متفق باشد و چنان
 باید که دلیل **الشمس** را در شهادت یا یکی باشد اندک شرقی و کوکبی مصلحت باشد که براسه شهادت یا
 اندک جنوبی مصلحت یا شمال حکم بر آن کوکب کن و اگر هر دو شهادت بر او بود هر کدام قوی تر باشد
 حکم از بوی کن و اگر دلیل **الشمس** جهت شمالی باشد و اندک مصلحت طالع مصلحت طالع مصلحت طالع مصلحت طالع
 شمالی باشد از جهت **استیلا** بر آن است و بیرون رفته باشد و ناحیه شمال و ناحیه شمال ناحیه مغرب
 ذکر کرد و دیگران را هم بر این قیاس حکم کن تا در دست **ایده** **اسانک** حکم اربع فلک را از دور کرد
 است حکم بر مصلحت بیرون رفته است و حکم جهت از انقباض یا از انقباض اربع فلک را از دور کرد
 و مصلحت از انقباض بیرون رفته است و حکم جهت از انقباض یا از انقباض اربع فلک را از دور کرد
 یافته شود یا نه و اگر یافته شود حکم بدان وقت بکدام کوکب مصلحت است و اندک کدام ناحیه است هم بدان
 ناحیه کوکب را از این و اگر دلیل **الشمس** جهت اندک و طالع مصلحت طالع مصلحت طالع مصلحت طالع مصلحت طالع

۱۱۴ که قرائتی سه فقرات اگر ابطال نماید و استمال و اضطرار بود دلیل در زمان کفایت که قریبی
مستلزم است یا صاحب مال و کفایت که غریب بود اندک احوال اگر ابطال نماید که در اخط باشد
از طرف خود و متعلقه وی باشد دلیل در وقت که ابطال نماید صاحب کفایت باشد که در اخط
باشد از طرف خود و متعلقه وی باشد و اگر ابطال نماید صاحب کفایت باشد که در اخط
الما بود یا اندک رفعت یا اندک چهارم و غریب بود وی دلیل در وقت و اگر ابطال نماید صاحب کفایت
در احوال و دوم یاد و از هر یک باشد وی دلیل در وقت و اگر ابطال نماید صاحب کفایت
که در کفایت که در هر یک باشد دلیل و استمال و دلیل که یاد کردیم هر کدام را شهادت بخت باشد که
باشد بدلتان نیز بخت باشد و دلالت است ازین دلیل که یاد کردیم هر کدام را شهادت بخت باشد که
نزدیک باشد وی دلیل در وقت **پروقت اول و دلالت است** و دلیل مال ذکر
و مطالعات صاحبش و دو صاحب دوم و سوم السامه و صاحب وی قرائت استمال و اضطرار
باشد و صاحب حقیق و صاحب لغت و هر کدام ازین دلالت را شهادت بخت باشد و قریب دلالت
در هر دو وی است **پروقت اول و دلالت است** جایگاه و در هر دو صاحب و صاحبش
صاحب لغت اند و در هر دو صاحب لغت اند و در هر دو صاحب لغت اند و در هر دو صاحب لغت اند
وی دلیل بود که مال و در هر دو صاحب لغت اند و در هر دو صاحب لغت اند و در هر دو صاحب لغت اند
نیک دلیل مال صرف یعنی هر دو صاحب لغت اند و در هر دو صاحب لغت اند و در هر دو صاحب لغت اند
برج و صاحب برج و صاحب حقیق و ازین دلالت که یاد کردیم هر کدام را شهادت بخت باشد و قریب
باشد و دلالت است و نیک دلیل و برج و در هر دو صاحب لغت اند و در هر دو صاحب لغت اند
خاک یا با دو مال صرف و ازین دلالت که یاد کردیم هر کدام را شهادت بخت باشد و قریب
دوم دلیل مال سالیات یا در هر دو صاحب لغت اند و در هر دو صاحب لغت اند و در هر دو صاحب لغت اند

اند

۱۱۵ اندک احوال باشد یا اندک رفعت یا اندک چهارم و غریب بود وی دلیل در وقت و اگر ابطال نماید صاحب کفایت
در احوال و دوم یاد و از هر یک باشد وی دلیل در وقت و اگر ابطال نماید صاحب کفایت
که در کفایت که در هر یک باشد دلیل و استمال و دلیل که یاد کردیم هر کدام را شهادت بخت باشد که
باشد بدلتان نیز بخت باشد و دلالت است ازین دلیل که یاد کردیم هر کدام را شهادت بخت باشد که
نزدیک باشد وی دلیل در وقت **پروقت اول و دلالت است** و دلیل مال ذکر
و مطالعات صاحبش و دو صاحب دوم و سوم السامه و صاحب وی قرائت استمال و اضطرار
باشد و صاحب حقیق و صاحب لغت و هر کدام ازین دلالت را شهادت بخت باشد و قریب دلالت
در هر دو وی است **پروقت اول و دلالت است** جایگاه و در هر دو صاحب و صاحبش
صاحب لغت اند و در هر دو صاحب لغت اند و در هر دو صاحب لغت اند و در هر دو صاحب لغت اند
وی دلیل بود که مال و در هر دو صاحب لغت اند و در هر دو صاحب لغت اند و در هر دو صاحب لغت اند
نیک دلیل مال صرف یعنی هر دو صاحب لغت اند و در هر دو صاحب لغت اند و در هر دو صاحب لغت اند
برج و صاحب برج و صاحب حقیق و ازین دلالت که یاد کردیم هر کدام را شهادت بخت باشد و قریب
باشد و دلالت است و نیک دلیل و برج و در هر دو صاحب لغت اند و در هر دو صاحب لغت اند
خاک یا با دو مال صرف و ازین دلالت که یاد کردیم هر کدام را شهادت بخت باشد و قریب
دوم دلیل مال سالیات یا در هر دو صاحب لغت اند و در هر دو صاحب لغت اند و در هر دو صاحب لغت اند

این روی کشتا خد معنی بر گرفته باشد و الا طار و لطا باشد و معنی بود لطیف و ظریف و مک و
 خدوت بر گرفته باشد و اگر خود باشد حکایت و معنی و خدوت در زمین باشد و اگر در ظاهر باشد
 ملازمه باشد و اندر معنی و اگر گرفته و برده این اختیار و زمین یک طالع اگر هیچ ثابت باشد از
 خانه بر گرفته باشد که ثقل باشد از محل بر گرفته باشد و اگر چندین باشد از بی بی بجم بر گرفته
 باشد و اگر یک باشد و صاحب او صاحب باشد یا نام خان بر گرفته باشد و اگر در هر یک از این
 باقی از زمین یا مکانی بر گرفته باشد و اگر طالع باشد یا صاحب باشد بر گرفته باشد که صاحب
 موج و اگر در تحت الارض بود یا خانه یا از جای نهانی که بر گرفته باشد یا در بیست خانه از آن
 شد یا از بیست و چهار که باشد **فصل در معنی جایگاه کار و در معنی کمال و نقصان و در معنی**
 در معنی دیگر صاحب طالع و صاحب چهارم و صاحب هر چه در صاحب است و صاحب دوم و صاحب
 و شاهادت بیشتر بود و یا دلالت از کمال اندک طالع باشد یا در صاحب طالع صاحب
 چهارم بود یا از او صاحب طالع و صاحب است اندک و طالع باشد یا در صاحب طالع
 انسانی است که خداوند کمال انبیا است اگر این باشد یعنی دیگر باشد اما با کمال و دلالت از او باشد
 کلامی اندک و طالع باشد یا از او و شاهادت از خانه بود و صاحب طالع و در معنی جای بود و اگر
 صاحب است یا صاحب چهارم بر صاحب ثقل باشد و اگر صاحبی تا باقیان و صاحب طالع باشد
 معنی و اگر اندک بر صاحب و در معنی و در میان باشد یا بر روی و اگر ثابت اندک زمین خانه
 بود و اگر صاحب طالع بر قیاس که اگر طالع از زمین اندک و طالع باشد که صاحب طالع بر صاحب
 و اگر طالع از زمین بر زمین چنان که باشد و اگر صاحب طالع بر صاحب چهارم بر صاحب طالع
 جایگاه در مان بود و اگر بصورت صاحب و جایگاه صاحب بود و اگر بصورت صاحب و جایگاه صاحب
 خانه بود و اگر هیچ آفتی بود جایگاه انسان و خود و طبع خانه باشد و اگر هیچ آفتی بود جایگاه

آب معنی دیگر و جوی نهاده باشند و اگر هیچ خالی باشد جایگاه ناله و خال نهاده باشند
 و اگر هیچ بادی باشد جایگاه و در تحت و در میان نهاده باشد و اگر در شرف باشد جایگاه
 کاه و رکت نهاده باشد و اگر در سینه بود جایگاه طعام و جوی کند و در خانه و در جوی
 جایگاه و اگر کنه سندی بود و در آن و اگر اندک و از او ماند کند و سندی یا در جوی و اگر
 اندک از آن و در او بود و در خوار شدن و رفتن تا جایگاه باشد و در شرف باشد صاحب طالع
 مثله و معنی اندک تحت الارض و دلیل کند که اندک سندی و در نهاده باشد و اندک
 الارض و معنی یا اندک و نهاده باشد یا در خانه یا در طالع و نهاده باشد و اگر
 اندک هیچ بادی باشد و در اندک و طالع بود و طالع بود و اگر در سینه بود یا
 در سینه و اگر صاحب طالع یا اگر صاحب طالع یا در سینه بود یا در سینه بود یا در سینه
 باشد یا تحت و اگر اندک و سال بود جایگاه که خندان و سندان بود و اگر در سینه بود
 خانه شرف چنان و بود و اگر در سینه بود و جایگاه صاحب طالع و در سینه بود و
 شرف این جایگاه یا صاحب طالع که در سینه بود و اگر در سینه بود و صاحب طالع
 طالع باشد یا اندک طالع باشد یا اندک چهارم یا اندک و در اندک جایگاه ناله باشد و طالع
 ناله در آن ماله و در معنی و جایگاه نیک و عیسی خرم نیک باشد و در سینه و صاحب چهارم
 راه و در سینه یا ناله و اگر در سینه و طالع باشد یا اندک چهارم یا اندک چهارم باشد
 و در سینه یا ناله و در سینه یا ناله و در سینه یا ناله و در سینه یا ناله و در سینه یا ناله
 در سینه طالع بود یا ناله و در سینه یا ناله و در سینه یا ناله و در سینه یا ناله و در سینه یا ناله
 در سینه طالع بود یا ناله و در سینه یا ناله و در سینه یا ناله و در سینه یا ناله و در سینه یا ناله
 جایگاه در سینه و در سینه یا ناله و در سینه یا ناله و در سینه یا ناله و در سینه یا ناله و در سینه یا ناله

است و نیز کار و وجه دلیل و زور نافذ و وجه هیچ کوی نیست که بود و انکس و دلیل انکس است که
ماله صریح بوی و ادوات که هیچ کوی باشد اندین و میان پس هیچ کس نه ادوات و نیز انکس
ساعت که اندین و نه باشد یا اندین و نه دایع یا حال صریح و نه بدست کسی نه ادوات نیز که اندین و نه
چهارم هیچ کوی نیست یا هیچ کوی بوی ناظر است که بجز صاحب هم الساعده اند و بوی کوی
باشد یا ناظر باشد اندین است که بدست وی ادوات نه ادوات که این باشد ادوات نه ادوات
است که دلیل و زور و کوی دهد نظر اتصال ان مال و زور و نه از دست و زور و نه بدست
و اگر صریح کوی متصل یا ناظر باشد ادوات و بدست وی بود که دلیل انین و نه و دلیل کند بر اول
هم الساعده مانده برچی باشد که باطل ناظر بود بیکان خویش قوی بود وی و دلیل مال بود که دلیل
اندین اول برچی باشد مال را نه ای خویش بر یک جای نک و دلیل باشد و یک بنی نه ادوات باشد و اگر
اندین خرچ باشد یکی دو کرده باشد یا انجانی بجائی دیگر که اندین بود و ادوات نه ادوات
صریح هم بصفت دلیل و حجت وی باشد فراندین خرچ و دلیل کند بر انکه مال صریح انجانی که
نه ادوات باشد بجائی دیگر نه ادوات باشد و هم چنین اگر بر شیخ شمس اندین که دلیل بایان متصل باشد انجانی
فاسد و صاحب ثالث البکوی ازین و واضح یا خود و دلیل اندین و واضح فخر یک کند و دلیل کند
بر انکه از مال ان شهر پرورن بری که از چنانند و نه چهارم بود یا بوی ناظر باشد از مال به بدست کی
داده بود و اگر فخری و نه اصل بود یا بوی نه چهارم یا بوی نه چنان از مال صریح از دست آتی بدست مر
اصیل و این است که باشد و اگر بجا داشته و سرخ باشد بی نظر چنانچه وی بدست که اندین باشد
مال صریح از گفته بود و اگر نه صریح و اندین و نه و نه اندین بر چی خویش از مال صریح
بونی قوا کند و دلیل داده باشد و اگر در و چهارم باشد از بی خویش از مال صریح
بونی داده باشد که نه ادوات و اگر عطا و داند و نه چهارم بود یا ناظر بود اندین و نه اول البکوی

[illegible]

عنه اند خصوصت انبساط بود و اگر کند دلیل سئل عنه بود افغان کنه مشول عنه بود و هر دلیل
 که اندر این بود و تحت آنست قوی تر بود و هر کدام دلیل که مقبول بود یا سحر و وی شیرین سخن و شیرین
 کار و است کار و دوا و همد تر بود و سخن اوید برفته بود و سخن بزرگ باشد و هر دلیل که
 نام مقبول یا محسوس یا ساقط بود بدان تر بود و سخن بد طبع و سخن ناشنونده بود و باطل جوی
 و یا کوی باشد و سخن او پند برفته بود و هر کوی که ان صاعد بود یا مستطیل تر بود یا ضلک
 اوج بود و قوی تر باشد و هر دلیل که اندر این علم خفتر بود و قوی باشد و از محسوس و عیوب دور
 باشد و قوی تر باشد و هر دلیل که اندر این نورانی تر باشد و قوی تر باشد از ان دیگر دلیل و
 اگر میان این دو دلیل اتصال از مودت باشد میان ایشان صلح و دوستی و الفت بود و اگر
 اتصال از مخالفت باشد میان ایشان عداوت و مخالفت و کاشتند اند و اگر اتصال از
 بود هم عداوت و مخالفت باشد و قوت آنس را باشد که قوی تر باشد و اگر از ان دو دلیل یکی
 راجع باشد دلیل کند بر خف و تباهی و دوری و غایب است و اگر دلیل است و اگر صاحب طالع و وسط
 السماء و دلیل سائل یا دلیل مشول عنه نظر باشد از ان وقت سلطان یا ان که ان کی باشد که
 دلیل و نظایر باشد و اگر نظر عداوت نکند بر آنس خود و ظلم و غلب کند و اگر وقت نظر صاحب
 السماء و راجع باشد دلیل کند که سلطان خود و ظلم و خج نماید و خصوصت و بر کشته شود و اگر
 قیاسی که ان دو دلیل یکی یکم نظر کند که یک وسط السماء یا صاحبش یکی از دلیل اتصال کند تا
 اقل هنوز یا هیچ است و خصوصت برین شود یا سلطان برود و اگر صاحب وسط السماء سحر کند
 هر دو دلیل باشد یا یکی از سلطان خیر و منفعت بیند و اگر خیر بود باشد ان محبت که سلطان
 نزدیک بهیم تباهی باشد و یکی از ان نیز که بدلیل سئل عنه باشد یا انیضانه دلیل باشد و یکی کند
 بر قوت و نیکوئی حال آنس که بدلیل مشرب است و اگر صاحب طالع صاحب وسط السماء متصل باشد

سلطان فراد خواهد و اگر چنین صاحب مضمون بود مشول عنه یا در خواهد سلطان و اگر صاحب وسط
 السماء و صاحب طالع متصل شود سلطان و سائل را یا رعی دهد و اگر صاحب مضمون اتصال کند مشول
 عنه را یا رعی کند و هر دلیل که وسط السماء متصل باشد یا نظایر سلطان یا رعی آنس دهد که بدلیل
 مشرب است و اگر صاحب وسط السماء و اتصال باشد و کوی غریب اندر وسط السماء و وی اتصال
 کند میان این دو مضمون طری یا معطلی یا کسی که بر باشد یا بیخبر و اگر نظر عداوت بود تباهی
 و اگر نظر مودت بود صلح کند میان ایشان و اگر زحل صاحب وسط السماء بر حکم فقر
 حکم کند و اگر زحل در حال نظر باشد یا مریخ سلطان یا حکم را یا دلیل نای رسد و عداوت و اگر مریخ
 اندر وسط السماء بر حکم شتابند و سکن سر بود و اگر خفتر باشد حایل بود و نیکو طبع باشد
 و اگر زحل بود نرم و الهسته و نیکو خوی بود و اگر طار بود دور بین و سخن شناس بود و قوی تر
 باشد و اگر اکتاب بود و بیست بود و اگر مریخ و وسط السماء و زوج بدین بود حکم که شود
 و بدیگری اندر اگر صاحب ثانی اندر هم باشد یا صاحب و یا صاحب وسط السماء بدیم باشد و یا
 صاحب و دریم نظایر عداوت حکم بال سائل طالع کند و اگر یکم سهم صاحب سهم باشد یا اندر هم
 بال مشول عنه طالع کند و اگر مقبول بود مال یا بدو اگر غیر مقبول بود مال یا بدو **فصل در مضمون**
اگر صاحب طالع یا کو اهان مضمون اگر صاحب و دریم صاحب طالع ناظر باشد مودت یا کینه
 باشد یا سائل که ان سائل و کو اهان با وی یا را باشند و اگر مقبول بود موافق او باشند و اگر نظر
 عداوت بود بر وی خصم کردند و اگر سحر بود یا مقبول است کار و مریان باشد و اگر محسوس
 بود غیر مقبول و دروغ کوی یا باطل باشد و مختار ایشان پذیرند و اگر صاحب و دریم تباهی
 مضمون صاحب مودت یا و کرا و سائل و کو اهان یا مشول عنه یا کسی شری و اگر نظر عداوت
 بود خصم مشول عنه کردند و اگر میان دو دلیل طار و انظار بود ایشان خط و محبت باشد

در این صداوت و دوام حرب تا آنکه ما که در جنگ نمی تفکدیم یا بدلیل یا قهری بر حریف و دیگره قتل و کشتن
نموده که راجع بود ولی که بر او و کارهای حرب بعد از آنکه در جنگ جنگ با حریف بود و آنکه کار
بود که در وقت شروع و اکره شری بود ولی که در جنگ با حریف بود و آنکه کار
از جنگ با او عطاها و اگر در هر وجه بود با او از جنگ با او و اگر در هر وجه بود با او و اگر در هر وجه بود با او
و صاحب و طالعها بود ولی که در جنگ با او و اگر در هر وجه بود با او و اگر در هر وجه بود با او
بود و دیگر بر رخ اگر متصل بود پس بدین نظر بود و بدانکه آنها که حرب یا یکا را از سر و سر خاترات
و خوش بد دشمن یا اند و اگر عطا و بر رخ نظر یا اند پس بدین متصل یا اند دشمن
خوش بدیدم که بدو یا بسیار و اگر عطا و در وقت الشاع اند که در هر وجه بود با او و اگر در هر وجه بود با او
امسال یا از سر و کار او و اگر عطا و در وقت الشاع اند که در هر وجه بود با او و اگر در هر وجه بود با او
بود و در میان او یا که در هر وجه بود با او و اگر عطا و در وقت الشاع اند که در هر وجه بود با او و اگر در هر وجه بود با او
و یا که در هر وجه بود با او و اگر عطا و در وقت الشاع اند که در هر وجه بود با او و اگر در هر وجه بود با او
که در هر وجه بود با او و اگر عطا و در وقت الشاع اند که در هر وجه بود با او و اگر در هر وجه بود با او
اندر و طالعها چون از پیش بر زبان بسیار بود و خاصه که در هر وجه بود با او و اگر عطا و در وقت الشاع اند که در هر وجه بود با او
و طالعها در وقت که در هر وجه بود با او و اگر عطا و در وقت الشاع اند که در هر وجه بود با او و اگر در هر وجه بود با او
تر می باشد خواستد بر هر چه شخصی منقلب بود دیگر طالع اجتماع و اطلاع طالع اربع سال طالع
سال علما و اگر در هر وجه بود با او و اگر عطا و در وقت الشاع اند که در هر وجه بود با او و اگر در هر وجه بود با او
و طالعها و طالعها و اگر در هر وجه بود با او و اگر عطا و در وقت الشاع اند که در هر وجه بود با او و اگر در هر وجه بود با او
ایند و در هر وجه بود با او و اگر عطا و در وقت الشاع اند که در هر وجه بود با او و اگر در هر وجه بود با او
و در هر وجه بود با او و اگر عطا و در وقت الشاع اند که در هر وجه بود با او و اگر در هر وجه بود با او

والا هر دو باشد هم ایرکینند خون ریزند **صلوات الله علیه** **مهر و خورشید** **در وقت**
 منصف این کتاب گوید که چون سوال انحال نموده که دشمن بدان شهر میل
 نه طالع از آن شهر است و مایل قد دلیل تر یکهای آن شهر است و مایل و دلیل روشها
 در آن شهر است جدا با داینها طالع در روان است که عتق کشاید و طالع الهام و دلیل خیر
 آن شهر است و مضمون و طالع و دریم و نیز مایل است هر از شخصی که طالع منصف شود که
 دشمن طالع بود بگویند که دشمن بدین شهر میل و اندر آید و اگر در هیچ طالع بود یا
 در مقابل طالع هم چنین بود و الا طالع محصور الحین بود سخت تر بود و بد باشد از آن
 دشمن و اگر شخص اندر آید و مایل بود و طالع ناظر بود و یا صاحب طالع منصف بود و بخیر
 کند بود و دشمن بر رویتهای دور که بیابان پیوسته بود باشد و اگر اندر مایل بود
 بودند و روستاهای نزدیک شهر بود و اگر در روستا بود و طالع در شهر بود و اگر در مضمون
 بود و صاحب طالع ناظر بود و صاحب طالع نزدیک بود سیل و آمد روی بقدر درجات
 باشد و اگر صاحب طالع ناظر نبود و از صاحب طالع بود دشمن برین خوشتر بود و افسون
 بنودش و نیز که از شخص کند اندک ابراع است مشرق یا جنوب یا مغرب یا شمال از
 آن روی پروین آید و اندک ابراع برج است بدان نواجی و اگر از انقباب نیک در شهر است
 یا مغرب است بدان نواجی و اگر از انقباب نیک در شهر است که جنوب یا شمالی هر بدان نواجی قرار
 کند و نیک که از شخص کند کدام که کباب است این و نیز انقوم بدان صفت بود و اگر این
 بخیر که اقصیه اند طالع خلی دارد و مقبول بود و صاحب طالع یا مسعود بود و هیچکس نیاید
 و اگر از شخص که دلیل آمدن بر صاحب طالع یا قریب نظر دارد و از مروت اهل آن شهر بدان
 این بسیارند و هیچ کنند و اگر دلیل شخصی بود و برای رق بود و مال تجارت کنند و اگر صاحب طالع

بترج برین شخص بود غارت و خون و کشتن افتد و اگر مقابله و حمله و ایرکین و غارت
 بود و در آن کدورت و کایت و کلام رخ باغب بود یا قیاس صاحب طالع بود و این شخص بیکدیگر ناظر
 باشد و نیز بایکی از ایشان بود یا با هر سه این دلیل کند بر میاید و خون و تحقیق و غارت و حمله
 و اگر از خرافی بود و بخیر و تباها بود و در آنکه بهینه طالع و از سدان که باشد و اگر سدی باشد
 در نزدی و شرح و نظر بود یا صاحب طالع اهل آن شهر را یا ریکان پدید آید و دلیل کند بطریق
 بر دشمن از طبع و کوه افتاده و برج که سدان روی است اگر این سدی سرچ داند و حال بود و اندر حلق
 خویش را یا ریکان ملوک باشند از آن و ناظر و اگر تر بود یا از عامل در مان بود یا از صدور
 منفذ و نیز و اگر شتر یا یوانه را یا شرافت و از قتل و او نه بود نیک حال آن شهر را از طالع و از قریب
 حال ملک لشکر بر صاحب طالع برج قد و حال از شهر را از دویم نکره ابا و اینها و باغ و کشت
 سدها و از اینها و نکره و غلها و صفت از بزم نکره و بر حال سواد و برده از ششم نکره
 حال دهها را از نیم نکره و همچنین نادره و خانه و یکا افسه بدین تباها و اینها بود و هیچکس
 بدین نیامد و سعادت بدان جای بود و اگر از اینها که بدان چگونگی بود و حال از شهر و حال اهل آن شهر
 سلامتی از بد بان و دشمن نیک اگر سدی اندر ثلث اول طالع بود و بر رخ طالع ناظر بود و بد
 مد و ایدان چاه دشمن را بر آید اگر شتری بود و اندر طالع بود و قوی بود و دلیل کند بر نیکو حال
 انشور و سلامتی از بد بان دشمن و صاحب طالع از انقباب پالک بود و ناظر بود و طالع و سدان
 بتلث طالع باشد یا بتلث طالع بود و بنایت نیک بود و سعادت بود و انشور را و اگر جای
 مشرقی زهر بود و حکم کن که از شتر یا یوانه اهل آن شهر را طرب و شادی پدید آید و اگر در
 تحت انشاع بود ندانند آید و بیرون آمدن بود و طالع ناظر بود و از قریب دلیل کند که
 بلا اقصیه که عدو دشمن نیکین بیرون آید از بس آنکه دشمن و کار بدین کرد و اگر از طریق آن

طالع نریمان بود یا شعاع خندان بدی طالع رسد این کس برید و هم چنین اگر خداوند طالع بود
از نریمان صاحب چهارم برتر بود و صاحب ششم متصل شود و ماه اندر میان نخس و ششم اندر
کس برید و اگر خداوند طالع اندر میان دو نخس بود خداوند ششم بود یا خداوند
چهارم یا هفتم مخلص از نخس که پیش خداوند طالع بود و در اول ماه و طالع پس ایام بود و
اگر انبار ماه باشد یا طالع صاحب طالع بر پنج اقیان با خداوند طالع هر از برتر
باشد ماه و انبار به قبل طالع باشد اندر دست و غمناک شود و این دلیلها انکار و رحمت
ایند که سعدان از وی ساقط بود و طالع و حید و اگر خداوند طالع بود نخس برتر بود
بیلدی هم چون نریمان شدن باشد و هم چنین نریمان خداوند چهارم برتر نخس چون باشد که
نخس ششم بود مخلص که پیش پیوست بود و اگر خداوند عیدم کوکب نخس بود خداوند طالع
و دریم خداوند ششم بود و در لایزال در سکه بود مخلص که از نخس بود و هم چنین اگر خداوند
طالع اندر چهارم برتر ساقط بود یا از نخس که اگر در مملکتی در کفران بود و طالع
برنج و اگر برنج ایام بود کوی نریمان اب بود و اگر خداوند طالع است برنج برتر بود و در
بقابل نخس و در مملکتی بود اول بقالی المملکت مخلص که اندر برنج خالی بود و اگر از قبل
نجل با برتر بود و قبل از برتر پیوندد و این وسط الهام بود و انکار خداوند ششم بود یا کوکب بود
نخس و در لایزال و اگر ماه در برنج و حیدین بود و اگر با تحقیق با نریمان در اقل اندر
این دلیلها که گفته اند از طالع حکم کن و اگر انبار یا برتر بود و برتر پیوندد یا از برنج یا انبار
دلیل کوی سخن بود و خاصه انکار که مخلص پیوندد و اگر از انبار یا برتر بود و در مملکت
نجل پیوندد یا از برنج ایام بقالی و از خالی با پیوندد و در لایزال بود و اگر از نخس
نجل پیوندد خداوند طالع میان این دو طالع بود و در مملکتی که مخلص که اندر چهارم بود

یا طالع

یا در از هر یا شعاع و اگر نخس اندر برنج ساع بود خداوند طالع نریمان بود یا طالع برنج کوکب بود
دلیلها اندر برنج ساع بود و شعاع کوکب ساقط بود و کوی از برنج نریمان بود و مخلص که برنج
اندر برنج اندر بود و اگر این دلیلها که گفته اند برنج ایام بود نریمان یا انبار یا برنج یا از برنج
که گفته اند برنج ایام بود که در کوی سحیحان ایام بود و هم چنین اگر برنج چهارم ایام بود یا این
دلیلها که در مملکت و در طالع بود یا در ساقط بود یا در ساقط بود که خداوند طالع یا در برنج
یا انکار که در مملکت و این است چون در لایزال و بجای سلطان و این انکار و در دست که برنج اندر
چهارم بود و در طالع و اگر خداوند طالع در مملکت یا از نریمان یا در غمناک بود یا از نریمان
میان شهادت بود و سعدان از لایزال ساقط بود یا برنج یا از نریمان یا در طالع و در مملکت یا در برنج
خداوند طالع یا از نریمان یا در مملکت که در مملکت و اگر خداوند ششم برنج باشد یا برنج و در مملکت
بود و مملکت در مملکت یا از نریمان یا در مملکت یا از نریمان یا در مملکت یا از نریمان یا در مملکت
هستم بود و در مملکت یا از نریمان یا در مملکت یا از نریمان یا در مملکت یا از نریمان یا در مملکت
و در مملکت یا از نریمان یا در مملکت یا از نریمان یا در مملکت یا از نریمان یا در مملکت یا از نریمان
و در مملکت یا از نریمان یا در مملکت یا از نریمان یا در مملکت یا از نریمان یا در مملکت یا از نریمان
بود و در مملکت یا از نریمان یا در مملکت یا از نریمان یا در مملکت یا از نریمان یا در مملکت یا از نریمان
با شعاع اجتماع بود و اگر خداوند طالع اندر نریمان بود و کوکب سعدم طالع و هم نظر از وی
ساقط بود و نخس خداوند طالع پیوست بود یا ایامی و در طالع رند بود و کوی برنج بود
یا اندر مملکت و اگر اندر مملکت بود و در مملکت یا از نریمان یا در مملکت یا از نریمان یا در مملکت یا از نریمان
نخس بود و اگر در مملکت یا از نریمان یا در مملکت یا از نریمان یا در مملکت یا از نریمان یا در مملکت یا از نریمان
نجل بود و اگر در مملکت یا از نریمان یا در مملکت یا از نریمان یا در مملکت یا از نریمان یا در مملکت یا از نریمان

نزدی و اگر صاحب برج در خطی باشد طالع در تقویتی و در میان آن از آن سه فرسخی که
 سده طالع بود طالع در سلاطین غایب و اسب است بآید و وی و اگر در خطی طالع
 و طالع کند بر دوازده روز و کار و حد و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 و اگر در خطی طالع بود در خطی طالع و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 شاهد باشد در خطی طالع و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 کند بر دوازده غایب و اگر طالع باشد چهارم بود یا اندر هفتم یا کوکبی که اندرین مواضع بود و اضاف
 کنی یا خداوند این و برج اندر و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 خانه یکدیگر باشد یا نایب و اگر خداوند و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 اندر اما یکدیگر است و در خطی طالع و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 از راه باشد و هفتم و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 بخانه طالع اندر و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 اضاف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 که در خطی طالع و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 صاحب اندر و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 صاحب ساعت ماه اندر اول برج بود و آنرا نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 منقلب بود و آنرا وی ساعت ساعت بود و اگر طالع بود و نایب شریف و نایب شریف
 هر روز و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف

خفیات و نیک از وجه طالع در خطی است یا نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 یا نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 بود ماه بود و اگر طالع اندر دهم و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 سال **قول الحكماء** بعضی حکما چنین گویند نیک خداوند طالع اگر برج منقلب بود غایب
 باشد و اگر خداوند خانه خوش نکرده باز آید و اگر طالع خوش نکرده باز آید و اگر طالع
 منقلب باشد نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 طالع یا ماه یا کوکبی مستقیم منقلب بود کوکبی صاحب اضاف کند یا از کوکبی صاحب منقلب
 منقلب شود یا نایب و اگر کوکبی صاحب برج خوش نکرده اضاف کند یا از آید و اگر برج چهارم
 منقلب باشد یا نایب و اگر غایب از نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 اندر شریف که باشد و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 یا نایب و اگر اندر دهم بود یا نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 و اگر اندر شریف که اندر دهم بود صاحب رجب بود یا صاحب شریف غایب و نایب شریف و نایب شریف
 اندر و اگر اندر دهم بود نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 ماند و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 بود یا نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 برج که طالع اندر وی است اگر شریف باشد شریف و اگر روزی باشد روزی و اگر طالع بود که نایب
 که یکبار روزی نایب که انقباب در حد کدام که یکبار نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 انقباب **فصل** اگر صاحب برج نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف
 وی طالع علم و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف و نایب شریف

و نه بر هم بستن و سخنان و تدبیر ایشان هیچ کار نشاید که در کار نبوده و بکار نباشد
و نه کثرت کار کند که بر نیاید **اقتضای** سلب هم دلیل کند بر عدم انکار سلطان
و از کارهای ایشان و لغات کارها و گفتار ایشان و باطنی و ظاهری از سخن و جملت بر هر یک
که در لغت آنند و هم باطل العزل و کار معطل شود و هویتی پیش ایشان کار و دیگری
مشغول کرد و **اندر بعضی وقتها** اندر هم دلیل کند بر آنکه ظاهر و نقصان اندکار و بیست و

نظامی و تار و آبی و غفلت و بی لاسیدن از اهل اشراق و سلطنت این حکام خانه و هم **البرج** یا **الحادی عشر**
و عاقبت من الایله **فصل اول در معرفت الله که می آید در اول و اولی الامر**

اگر پسند تو را انکاری که او باید میدانند یا نه از اولی الامر میداد و بکنجند و طالع و
مندان و از هم و بفرموده تری که اینان ایشان مواضع از صورت باشد و متزلزل و این
بیاید یا ساقی و اتصال از ترحیم و ضابطه بود و عاقبت هر یک از اینها و لیکن بر هیچ وجه
و مضیع و عنا و دشواری و اکثری و سلب از هم و در اندک طالع بود و ساقی بیاید و اگر
مقبول بود بنمای جلالت نظر بیاید و اگر غیر مقبول بود بعضی از آن اسید نظر بیاید و اگر غافل
یا از هم بود یا سلب طالع اندر یازدهم بود و مقبول بود و جلالت بر آید و اگر سلب یا از هم اندک
و نه بود و مقبول بود یا نامید تمام شود و اگر غافل اندر بر در برج و جبهه بود
ظفر بیاید بدینچه امید دارد باندک چیزی و بعضی از آن اسید نظر بیاید و اگر در برج مقبل
بود سخن بود و اگر در برج ثابت بود نظر بیاید بنمای و اگر غافل اندر بر در برج و عاقل
شود پس از آنکه ظفر یافت باشد و اگر غافل اندر بر در مقبول بود و ظفر بیاید بیست و از آنکه امید دارد
و اگر غافل اندک طالع مقبول بود و ظفر بیاید بهر چه امید دارد و اکثری از اینها و از هم بود از هر چه امید

دارد نام اسید شود و فتنه ندان و افسه رسد و اکثری سخن چله باشد نام اسید خوشی بخش
بیانند و اکثری فانیاید و اکثری بخیر باشد اسید خوشی بخش جوید و بعضی غافلاید و اکثری
انداز و هم یا خنده بر او برسد یا بخت و شایش بیاید و آن اسید پیش از آن یا بدک اسید دارد
و اکثری غافلاید و می بود اسید بر آید و سلطان و اکثری از هم بود اسید بر آید
نحوه شادی و این از زبان و اکثری طالع بود اسید بر آید و بعضی غافلاید و از زبان
و اکثری از اینها و هم بود و بکنجند اتصال سلب از ترحیم انکسب کوی و اکثری غافلاید و بدست
میانی بر آید **فصل دوم در معرفت الله که می آید در اول و اولی الامر** حال و بعضی بیان و بعضی دیگر
مصلحت بر و غیر و هم و یازدهم که در آن از ایشان بطایع شاهد تر باشد یا قریب تر باشد
و از نظر باشد و در دلایست بدان و بعضی و اکثری از هم و سلب طالع یا اتصال بود
بود میان ایشان و بعضی باشد و قبول بود و بعضی یا شفقت بود و اکثری و یا غرض و اکثری
باشد و بعضی بجاست نباشد و اکثری اتصال از غافل باشد میان ایشان عداوت بود و بعضی
و اکثری بجاست بود و باقی خانه و صاحب طالع ناظر باشند و بعضی نیک و بغایت حکم باشند
اگر بعضی از غفلت و اوقات و بعضی غافل بود و بعضی و بعضی بود میان ایشان و عاقل و شمر و اگر
اتصال از برج ثابت باشد و بعضی عداوت بیاید از بود و اکثری در برج مقبل بود و بعضی
عداوت بود میان حال باشد و بعضی اتصال و نظای حال ایشان که خنده باشد اکثری در برج و بعضی
باشد و در و دیده و در و دل بیاید و اکثری سلب یا از هم و بعضی از هم و بعضی نیک
و اکثری بر او غافل و وقفات باشند و اکثری غافل و بعضی از هم و بعضی از هم و بعضی از هم
و نیز باشد که در آن باشند و اکثری از هم و سلطان باشند یا عاقل سلطان یا غافل از آن
باشند و اکثری طالع باشد و بعضی از هم و بعضی غافل باشند و اکثری از هم و بعضی از هم و بعضی از هم

بسخن

